

Menighetsbladet Helsing til Sauherad og Nes

NR. 3 • APRIL 2018 • 69. ÅRGANG

FOZZ-

	Side		Side
Jeg vant	162	Smil og glede	196
Lengsel	164	Glimt	198
Krist stod opp	168	Babysang	200
Kristenlivet	172	Spiller med idolene	202
Konfirmanter	186	Gospel	206
Jehal Kassen	189	Danse mi vise	208
Vinteruka	190	Studiereise til Estland	221

Jeg har vunnet!

*Jeg har vunnet, Jesus vant,
Døden oppslukt er til seier.
Jesus mørkets fyrste bandt,
Jeg den kjøpte frihet eier
Åpen har jeg himlen funnet,
Jesus vant og jeg har Vunnet.
(Norsk Salmebok nr. 195)*

Av Anne GjØra

Det har nettopp vært OL i Pyongchang. Her har vi sett nordmenn gå over målstreken først hele 14 ganger! Det er en imponerende bragd. Utøverne har brukt hele livet sitt på å bli best, på å bli nr. 1. De legger ned timer på timer av arbeid for å kunne komme opp og på det øverste podiet, og motta den edle gullmedaljen. De har gjennomført et hardkjØr av en konkurranse, slitt, svetta og strevd for å komme i mål først. Og så klarte de det, 14 ganger. Vi hyller de som idrettshelter. Fantastisk, flott, utrolig.

Se for deg at en annen går i mål for deg, men at du får lov til å stå øverst på pallen og motta gullmedaljen. Se for deg at du ikke trenger å slite, svette og streve for å komme i mål, fordi en har gjort det for deg. Til tross for dette kan du stå øverst på pallen, strekke hendene i været og si: Jeg har vunnet. Det virker helt unaturlig, rart og ikke rettferdig. Men det er sant.

Jesus gjennomførte den verst tenkelig konkurransen, han gikk

Anne GjØra er trosopplærer i Sauherad og Nes sokn.

den lengste vegen. En veg som vi mennesker ikke kan gå. Han gjennomførte med å ofre blod, svette og tårer. Han gjennomførte ved å ofre seg selv. Da han kom i mål, kom du i mål, uten å ha gjort noe for det.

For meg er dette den største kjærlighetserklæringen. Jesus gikk i mål

for meg, han døde for meg på korset langfredag. Han levde gjennom hendelser som det er vanskelig å sette seg inn i. Han ofret alt, for at jeg skulle komme i mål. For at jeg skulle gå fri. For meg er Jesus den ultimate idrettsutøveren. Han gjorde det ikke for å motta ære, han gjorde det ikke for å bli hyllet. Han gjorde det ene og alene for mennesket. Slik at vi en dag kan gå over målstreken og inn i himmelens rike.

Den dagen Jesus stod opp fra de døde gav han meg et håp. Et håp som er så mye større enn alle de håpene vi lager for oss selv som mennesker. Vi håper at vi kan skape oss gode liv her på jorden. Det kan innebære så mangt, for eksempel at vi har nok av materielle goder. Å håpe er viktig, det driver oss mennesker frem. Men når vi dør, så dør disse håpene med oss. De lever ikke

evig. Jesus gav oss et levende håp. Et håp som går forbi døden. I 1. Pettersbrev 1,3 står det: «Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde». Jeg er den heldige vinneren. Jeg har vunnet over synden, jeg har fått gå over målstreken. Ikke ved å gjøre det selv, men fordi Jesus gjorde det for meg.

*Jesus lever, graven brast!
Han stod opp med guddoms velde.
Trøsten står som klippen fast:
At hans død og blod skal gjelde.
Lynet blinker, jorden bever,
Graven brast og Jesus lever!
(Norsk Salmebok nr. 195)*

God påske!

Sauherad og Nes soknerådet ønsker velkommen til

BIBELTIME

Tema: Evangelienes troverdighet

Med Tom Arne Møllerbråten

Nes Menighetshus 26. april 2018 kl. 19.30

Enkel kveldsmat. Samtale og spørsmål etterpå.
Ingen krav til forkunnskaper.

Det en innvandrер lengter etter

Helsing har en god «tradisjon» å presentere de nye ankomne til Sauherad. I det siste to årene var alle, eller nesten, syrere. Hyggelig å lese at de trives, vil lære norskspråket og finne en jobb. Vi glemmer ofte at en innvandrер først og fremst er en utvandrер og det er en av de sørgeligste skjebner som kan ramme et menneske. Det ikke bare betyr mange års målløs vandring langt borte fra familien og de kjente stedene, men også at man er en slags permanent fredløs, en som aldri føler seg hjemme og alltid er på kant med omgivelsene – utrøstelig hva fortiden angikk, bitter over nåtiden og fremtiden.

Av Ibrahim El-Hajj

Da jeg skrev i Varden og TA artikkelserie om innvandrere, integrering og fredelig sameksistens fikk jeg et langt svar: «De aller, aller som kommer hit som flyktninger og asylsøkere er muslimer. Det er ikke tilfeldig [snikislamisering?]. Du sier vi skal respektere alle som kommer. Ettersom du selv sikkert er muslim mener du nok det. Men her i Vesten må man gjøre seg fortjent til respekt. Det sies av dine trosfeller at ikke-muslimer kommer til Helvete og skal brennes i evig pine. Muslimer eier sine kvinner, de har ikke lov til å takke nei til seksuell omgang med sin mann. De får ikke arve på like vilkår. De er i realiteten slaver, da de er eid av sin mann...» Man kan oppsumere resten av artikkelen slik: Den framstilte «de Andre» som lenger nede på en imaginær evolusjonsstige med det vestlige «Vi» tronende på toppen i et fullstendig dogmatisk system hvor den ene siden er uskyldig og den andre ubehjelpelig ond.

Til tross for min alder, mine erfa-

ringer, min tilhørighet til to kulturer og tusenvis av bøker jeg har lest, innrømmer jeg at disse ordene som antyder fiendtlighet, forakt og nedlatenhet har gjort meg rasende. Da har man bare lyst til å knuse og ødelegge alt, også seg selv. Fordi man forakter sitt eget bilde like dypt som speilet som sender det ut.

Planeten vi bor på er en tett vev av ulike folk som alle er klar over sin identitet, over hvordan man ser på dem, klar over hvilke rettigheter de må vinne eller forsvare, overbevist om at de trenger de andre, men også om at de må beskytte seg mot dem. Vi kan ikke forvente at spenningene mellom dem vil forsvinne av seg selv med tiden. Finnes det kanskje ikke folk som har levd side om side i mange hundre år uten at de har klart å oppnå gjensidig respekt eller etablere fredelig sameksistens?

Det ligger ikke nødvendigvis naturligt for mennesket å overvinne sine fordommer og sitt hat. Å godta «den andre» er verken mer eller

mindre naturligt enn å forkaste ham. Forsone, samle, ta til seg, venne seg til og dempe er viljesakter, det er kulturens gester, de krever klarsyn og standhaftighet. Det er holdninger som må tilegnes, læres bort og dyrkes. Det krever lang kamp å lære menneskene å leve sammen, og den aldri vunnet en gang for alle. Den krever alvorlig refleksjon, dyktig pedagogikk, den rette lovgivning og tilpassede samfunnsinstitusjoner. Siden jeg bodde i Libanon har jeg sett hvor ulike utslag det gir i et samfunn når denne kampen kjempes med beslutsomhet og finfølelse, og når den blir oversett eller ført på en klønete måte, for ikke å si når den er helt feilslått.

Det er ikke lett å karakterisere den norske innvandringspolitikken («streng og rettferdig» ble et moteord og alle moteord har en tendens til å dele samme skjebne: jo flere erfaringer de foregir å klargjøre, desto mer utydelige blir de selv). Men Vesten følger én av de to modellene, nemlig den franske og den engelske, eller en blanding av de to.

I Frankrike er den rådende ideen i omgang med innvandrere den samme som en gang gjaldt i omgangen med befolkningen i koloniene, nemlig at ethvert menneske kan bli fransk, og at de må hjelpes til å bli det. En storsinnet tanke fra opplysningstiden og som antakelig ville ha forandret verden dersom den var blitt riktig praktisert i så ulike verdenshjørner som Indokina, Algerie og Madagaskar. En tanke som der fremdeles står respekt av og som i

sin kjerne er uunnværlig, mer enn noen gang. I den stund et menneske velger å bosette seg i et annet land enn der det har sine røtter, er det viktig å vite at det selv og dets barn snart kan tilhøre vertslandet hundre prosent. Denne siden ved den franske politikken har etter min mening universell verdig, jeg foretrekker i alle fall dette budskapet framfor det motsatte, nemlig det engelske som sier at innvandreren kan få bevare sin kultur, sine skikker, at han vil bli beskyttet av loven, men at han vil bli stående utenfor samfunnet som har tatt imot ham.

Men i praksis virker det etter mitt skjønn ikke som om noen av disse framgangsmåtene er tilpasset det århundret vi nå lever i. Ingen av dem klarer å sikre en varig og fredelig sameksistens. Fordi de to tilnæringsmåtene tar, til tross for ulikhetene, begge utgangspunkt i denne samme forutsetningen, nemlig at ingen kan tilhøre to kulturer på en gang.

Det en innvandrер først og fremst lengter etter, er verdighet. Nærmere bestemt kulturell verdighet. Religionen er ett element, og det er klart at de troende må få praktisere uforstyrret. Men for den kulturelle identiteten er det avgjørende elementet språket. Det er ofte fordi språket blir glemt, også av ham selv, og kulturen nedvurdert, av ham selv, at en innvandrер føler behov for å flagge alle synlige tegn på trostilhørighet. Den globale stemningen, de militante aksjonene og likeledes holdningene i vertslandet er alt sammen

medvirkende årsaker til dette. For i vertslandet unnlater myndighetene, som er forblindet av innvandrernes religiøse tilhørighet, å ta hensyn til deres lengsel etter kulturell anerkjennelse.

Noen ganger gjør man enda verre, nemlig å vise seg mer skeptisk til det språklige mangfoldet, som vanligvis er godartet, enn til religiøs segregering som i alle flerkulturelle samfunn har vist seg å stimulere fanatisme, tyranni og manglende integrering.

Jeg anvender med hensikt ordet «segregering» her, et ord som for meg har en negativ klang, og som har sitt positive motstykke i «pluralisme». Fordi det er faktisk en grunnleggende forskjell mellom de to sentrale identitetsfaktorene som religion og språk utgjør: Den religiøse tilhørigheten er ekskluderende, den språklige er det ikke. Ethvert menneske har muligheten til å samle opp i seg flere kulturelle og språklige tradisjoner.

Til slutt jeg kan ikke avholde

meg fra å legge til denne konklusjonen: Minoritetens skjebne er ikke en saksmappe blant utallige andre. Ikke i hvert enkelt samfunn, ikke for menneskeheten som helhet. Den er, sammen med kvinnes skjebne, den tydeligste markør på moralsk framskritt, eller tilbakeslag. En verden der man dag for dag respekterer det menneskelige mangfold høyere, der ethvert menneske får uttrykke seg på det språket han vil, i all fordragelighet bekjenne sin tro og vedkjenne seg sine røtter uten å bli utsett for verken hat eller bakvasking, verken fra myndighetene eller fra befolkningen, det er en verden som går framover, som gjør framskritt, som løfter seg. Og omvendt, når man må kjempe innbitt for sin identitet, som man i dag i de aller fleste land på kloden, i nord som i sør, når det for hver dag som går blir litt vanskeligere å være seg selv, å stå fritt fram med sin tro eller sitt språk, hvordan kan man da snakke om annet enn tilbakeskritt?

Arbeidsgjeng ved bygging av Nautesundbrua, ca. 1957

Fra venstre: Karl Pedersen, Ingovald Slaaen (oppsynsman), Knut Haugen, overingeniør ??? fra Statens Vegvesen, Johannes Moen.

Hvem er de tre til høyre?

Rett svar kan man gi til Arne Haugerud (tlf. 909 22 985)

Nå kan du «vippse» dagens kollekt

Med betalingsappen Vipps kan du nå gje kollekt og pengar til menighetsarbeidet. Du treng ein smarttelefon for å laste ned denne «app'en». Når du skal overføre pengar til oss søker du opp «Sauherad og Nes sokn». Skriv inn eit beløp og kva betalinga gjelder- og vipps så er pengane overført. Trygt og enkelt.

Du kan også bruke kontanter, bankkort og overføring til konto, 2675.20.38421

Min salme

Valgt av Anne-Inger Lunner

Krist stod opp av døde

Norsk salmebok (2013) nr. 195

Tekst: N.F.S Grundtvig

Oversettelse: Elias Blix

Melodi: Ludvig M. Lindeman

Å velge en salme blant påskesalmene, er som å måtte velge mellom de beste bitene i påskeegget, men jeg velger meg *Krist stod opp av døde*. På en kald mars-dag i fastetiden kaller denne salmen fram lukter og bilder av vår.

Salmen er skrevet av den danske presten og salmeforfatteren Nikolaj Frederik Severin Grundtvig i 1845. Vi finner den i *Norsk Salmebok* (S13) som nummer 195 med tre strofer. Salmen er tonesatt av den norske organisten og komponisten Ludvig Mathias Lindeman i 1871.

*Krist stod opp av døde
i påskemorgenrøde!*

*Ti synger lydt og sjeleglad
hans menighet i allen stad:*

Ære være Gud i det høye! (v1)

Både i tekst og melodi er dette en mektig lovsangs-salme som setter meg i høytidsstemning påskedag. Her må det orgelbrus til, gjerne med trompet og diskant, og presten er i påkestemning. Budskapet understrekes i begynnelsen og slutten av

Anne-Inger Lunner er sokneprest i Sauherad.

hver strofe: «Krist stod opp av døde / Ære være Gud i det høye!» At språkdrakten er gammel, gjør ingen ting. Budskapet er ikke å ta feil av: Kristus er stått opp fra de døde. Livet har vunnet.

«Jeg tror på oppstandelsen» har blitt en setning som jeg ofte gjen-tar for meg selv. Det er så mye ved troen og det kristne budskapet som er vanskelig å forstå. Tvilen melder seg også iblant, men likevel holder jeg fast på *oppstandelsen*.

I utgangspunktet er salmen en fri bearbeidelse av den tyske påskesalmen *Christ ist erstanden*. I katolsk tid ble salmen benyttet i sekvensen *Lov og takk for påskens offer*, skrevet af Wipo af Burgund som døde ca. 1048. *Lov og takk for påskens offer* kan synges som vekselang med strofer fra salmen *Krist stod opp av døde*. Salmen er litt yngre enn selve Wipo-sekvensen, men er likevel blant de aller eldste eksemplere med kirkesang på tysk.

(Kilde: Salmebloggen.no)

I lys av reformasjonsjubileet i fjor, er det interessant å lese at Luther selv var veldig glad i denne salmen og vi finner den i de aller første salmebøkene etter reformasjonen. Grundtvigs første bearbeidelse av den tyske salmen er fra 1815, mens hans endelige versjon er fra 1845.

God påske. Kristus er oppstanden!

Krist stod opp av dø-de i pås-ke-mor-gen - rø -
Krist stod opp av dau-de i pås-ke-mor-gon - rau -
de! Ti syn-ger lydt og sje-le-glad hans me-nig-
de. Så syng no høgt og sje-le-glad hans kyr-kje-
het i al-len stad: Æ-re væ-re Gud i det høy - e!
lyd i kvar ein stad: Æ-re ve-re Gud i det hø - ge!

Bokmål

2 Krist stod opp av døde,
nu sonet er vår brøde!
Ti synger lydt og sjeleglad
hans menighet i allen stad:
Ære være Gud i det høye!

3 Krist stod opp av døde,
i himlen vi ham møte!
Ti synger lydt og sjeleglad
hans menighet i allen stad:
Ære være Gud i det høye!

Nynorsk

2 Krist stod opp med velde,
han synd og daude felde.
Så syng no høgt og sjeleglad
hans kyrkjelyd i kvar ein stad:
Ære vere Gud i det høge!

3 Krist stod opp med heider,
han oss til himlen leier.
Så syng no høgt og sjeleglad
hans kyrkjelyd i kvar ein stad:
Ære vere Gud i det høge!

KIWI mini
pris

KJØP KJAPT, KJØP TRYGT, KJØP BILLIG

vitusaapotek+

3810 Gvarv
Telefon 35 95 54 34

Gode priser på
interiørprodukter

snekker
Gvarv

Man - Fre 7-16.30 – Lørdag 9-13

Tre og portal AS
Oredalen 11, 3810 Gvarv
Tlf. 35 95 59 00
post@treport.no
www.treportal.no

NORSJØARKITEKTER AS

Strannavegen 460 3810 Gvarv tlf 35955600
post@norsjoarkitekter.no
www.norsjoarkitekter.no

Nyt et godt måltid hjemmelaget mat

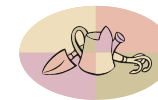
ALT I UTLEVERING AV SELSKAPSMAT

Aarnes
Kafeteria as

Gunnars
Selskapsmat

3810 GVARV - TLF. 35 95 57 33

Dugnad på kyrkjegardane

Måndag 23. april blir det dugnad på begge kyrkjegardane i tidsrommet **12-18**. Det vil vere ein kyrkjetenar på kvar plass som styrer arbeidet. Du kan difor kome når du vil og vere så lenge du vil. Ta med rive - og gjerne ein nabo eller familiemedlem og hjelp oss å gjere det fint på «kjørgardane» våre!

Me stiller med frisk luft og kaffe.
Helsing kyrkjevevja

Nes menighetshus

VÅRDUGNAD 2018

Vårdugnad på Nes Menighetshus blir i år **mandag 30. april**. Vi starter kl. 09.00 og holder på utover ettermiddagen/kvelden.

Kl. 16.00 tar vi sikte på å servere et enkelt varmt måltid, ellers vil det vere kaffe, rundstykker, boller, kaker tidligere på dagen.

Arbeidet består som tidligere i vask, støvtørking, vindus- og møbelpuss etc., evt. utarbeid som raking, opprydding m. m. dersom været tillater.

Vi håper mange har anledning til å delta. Ta gjerne med litt nødvendig utstyr.

Med hilsen
Huskomitéen for NMH

Arbeid for barn og unge i Sunds

Sunds søndagsskole på tur til Volltveit rundt 1970

Sunds søndagsskole var tilsluttet Norsk Søndagsskoleforbund.

Sunds søndagsskole ble startet på Sunds skole i 1944 av Gunvor og Anne Sunde. Fra 1955 var Liv og Jacob Haugen og Jacob Berg søndagsskolelærere. Unni E. Flatland drev søndagsskolen fra 1965 til 1994. Fra 1962 var Sunds bedehus tilholdssted.

Det var vanlige søndagsskoletimer. Om sommeren dro vi på turer. Mye lek og moro for barna, der

også de voksne var med. Blant annet lekte vi *Jakob hvor er du* med bind for øynene, og *Bro bro brille*.

Sunds Yngres ble startet i 1949 av Anne Volltveit Kaasa sammen med Ragna Tveit og Herdis Kaasa på Sunds skole. Etter hvert var det samlinger rundt om i hjemmene.

Anne Volltveit Kaasa hadde også *Ungdommens Lørdagskveld* rundt om i bygda.

Unni E. Flatland

Arbeid for barn og unge på Hørte

Hørte barneforening var tilslutta Santalmisjonen. Den ble starta i 1920 av Ragnhild S. Kise og Tora Kåsa. På samlingene hadde de sang og andakt. De laga også ting som de lodda ut til inntekt for misjonen.

Seinere var det Anne E. Langkås, Johannes Evju, Hans Solbakken og Edvarda Løvland som dreiv foreningen. Etter noen års opphold starta Reidun Haugen opp igjen, og dreiv foreningen fra 1971 til 1991. Da overtok Kari Marie Myrvang, Kjersti Versto Roheim og Marit Hegnastykket. Det blei slutt i 2005 da barnetallet var lite.

På 70-90 tallet var det ca. 50 innskrevne unger. Det var møte hver 14. dag. Det var andakt, sang, konkurranser m.m. På annenhvert møte blei det laga mange ting som blei lodda ut på den årlige basaren. Foreldra var veldig flink til å hjelpe til! Det blei også laga fastelavensris som blei solgt. Pengene blei sendt til skolegang for barn på Sylhet-feltet i Bangladesh. I de siste årene blei det også sendt penger til Mali.

De siste som dreiv Hørte barneforening arrangerte også bo-heimeleir.

Hørte søndagsskole

I 1910 dreiv Halvor Fosstveit søn-

dagsskole heime. Fra 1921 var de på bedehuset, og var Halvor Eika kommet med som som leder. Seinere tok Andrea Søilverud over.

Fra midt i 30-åra sto Erik E. Langkås for arbeidet. Han holdt på i over 40 år! Medhjelpere var Ingebjørg Eika og Gunnar Midtbøen. I seinere år dreiv Niri Hegnastykket søndagsskolen sammen med Ingebjørg Eika. Dag Gjermund Roheim var den siste lederen. Det blei slutt i 2003.

Hver sommer var det busstur, blant annet til Sandefjord, Jomfruland og Oslo. Om vinteren var det skirenn på Vatnar, ofte sammen med søndagsskolen i Bø. Femte juledag var det juletreffest med stort oppmøte.

Hørte Yngres

Det finnes ikke mye tilgjengelig informasjon om Hørte Yngres. Men det foreligger ei regnskapsbok fra 1945 – 1970. Niri Hegnastykket starta foreninga 11. mars 1955. Da var det 40 barn som møtte. Seinere var det ikke fullt så mange. Foreninga opphørte på 70-tallet.

Ungdomslaget «Vårglimt»

2. mai 1920 blei det starta et ungdomslag som fikk samme lover som ungdomslaget «Vår» på Gvarv. Laget fikk navnet «Vår-

glimt». 28 ungdommer blei medlemmer på på første møte, og antallet økte fort.

Halvor Eika var den første formannen, seinere kom Johannes Evju, Jon Innleggen (Hvitsand) og Sigfred Sevatdal. Seinere også Niri Hegnastykket.

Det var et aktivt lag. I 1961 hadde de 62 samlinger! De hadde vanligvis møte med blant annet lagsa-

vis, bibelgrupper, stevner og turer. Fjerde juledag var det juletreff sammen med Santalmisjonen. Laget hadde egen boksamling og dreiv med utlån. Det foreligger utlånsbok fra 1946 til 1960.

Laget ble lagt ned i 1972.

Reidun Haugen

Sunds kvinneforening

Når Sunds kvinneforening ble stiftet veit vi lite om. Men at det var forening seint på 1920-tallet er rimelig sikkert.

Sunds kvinneforening, ca. 1980.

Det vi veit med sikkerhet var at Tone Sundsvalen, født i 1870 og døde i 1954, av formann i foreningen frem til ca. 1950. Huset hennes brann i 1953, og det som eventuelt er skrevet fra perioden hennes som formann er nok brent opp.

Min mor Anne O. Flathus overtok så ledervervet og fungerte frem til 1974. Videre ble jeg, Anne Ingebjørg Flathus, leder frem til Grete Sunde overtok i 1984. Foreningen ble oppløst rundt 1986\1987.

Forening var tilsluttet Det Norske Misjonsselskap, som primært drev ytremisjon. Foreningens formål var å samle inn penger til arbeidet ute på misjonsmarken, samtidig som interessen og ansvaret for å spre evangeliet også her heime bli lagt inn over medlemmene. Sendemenigheten er viktig – de samler inn penger og ber for arbeidet.

Det var foreningsmøte en gang i måneden. De aller fleste møtene var hjemme hos lederen. En sjelden gang var møtene hos at av medlemmene eller på Bedehuset. Vanligvis var det lederen som sto for programmet. En sjelden gang fikk foreningen besøk av en emissær eller

misjonær fra NMS.

Kvinneforeningsmøte ble åpnet med andakt og det bedt for arbeidet. Det ble lest fra NMS` misjonsblad – Norske misjonstidene – og sunget misjonssanger. Kollekten på hvert møte gikk uavkortet til misjonen. Kaffe, mat og kaker hørte selvfølgelig med. De som kom på møtene hadde med seg et mat-\kakefat.

Jeg kan huske at jeg som lita var med min mor på kvinneforening hos Tone. Det var nok på slutten av 1940 tallet. Møtene begynte da på ettermiddagen. Det ble strikket, heklet og sydd. Disse tingene ble siden loddet ut på årets basar til inntekt for misjonen. Vi ungene holdt til i kammerset, som låg ved siden av stua. Her tegnet og lekte vi sammen.

Senere ble møtene holdt på kveldene, og det ble ikke laget så mye håndarbeide lenger. Men gaven til misjonen ble selvfølgelig samlet inn på hvert møte. Over flere år samlet også medlemmene av kvinneforeningen inn penger til bedehus –ca. kr. 5.000.-

På hvert misjonsmøte ble det sunget mange gode misjonssanger som for eks:

*Din rikssak, Jesus, være skal min største herlighet.
Takk, at jeg også fikk ditt kall og skal få være med!
Uverdigg er jeg Herre kjær. Å stå som lem i rikets hær.
Men du som gav meg vennenavn Og tok meg ømt inn din favn
Vil gi meg makt Å gå hvor du har sagt``*

Anne Ingebjørg Flathus

Etablering av indremisjonslag i Sunds krets

Det var møte på Sjodar 1. mai 1944 i f. b. med stiftelse av indremisjonslag i bygda. Laget fikk navnet Sunds indremisjonslag med 32 innskrivne medlemmer.

Kontingenten ble satt kr.1.-pr. år.

Til formann ble valgt Rolleiv M. Flathus som holdt andakt fra 1. Pet. 2.3 Herren er god. Det ble valgt styre med 6 representanter, varamenn 4 representanter, festkomite 7 representanter og 2 revisorer. Gunvald Åsen hadde arbeidet i kretsen fra i fra 1. mars og var også med på stiftelsesmøte.

På styremøte 24. august på skolen ble nestformann, sekretær og kasserer valgt. Det ble vedtatt å ha feste møter en gang i uken, noen ganger også søndagsmøter. Første året ble det arrangert 82 møter, 5 fester og 1 stevne. Det møtte fra 15 til 50\60 på hvert møte. På siste festen som ble holt i 1944 kom det inn kr. 100.- i kollekt.

Av talere kan nevnes: Sekretær Neste, Gunvald Åsen, O. Ellefsen, k. Flathus, Fink, lærer Tørå, Hans Hem, Halvor Haukedalen, Verner Bekkhus, Hans Flåta, R. Bergan, adv. Lindheim m.fl.

Det ble oppfordret til å støtte opp om møta og ikke være bort uten at det oppstod ting som en ikke rådde med.

Selv kun et intet, intet

i støvet for synderes venn.

Et skrøpelig kar som renset

til mesterens bruk stilles hen.

*Renset at han kan meg fylle
når frem på hans bud jeg skal gå,
men skrøpelig så jeg alltid
fra ham min styrke kan få*

Da min fra Rollev M. Flathus døde i august 1947, ble Anders Flåtin valgt til ny formann. I 1948 arrangerte foreningen 24 møter, 3 fester og 1 stevne. Foreningen hadde da 14 betalte medlemmer.

I flg. årsberetninger fra 1950 tallet og fremover var antall medlemmer og virksomheten synkende. Årsberetning etter årsberetning bar preg av mismot—

Etter at Bedehuset ble tatt i bruk fra 1962, tok virksomheten seg litt opp igjen. Det ble årlig arrangert møter, fester, basarer, juletreffester o l. Samtidig ble Bedehuset brukt av andre organisasjoner som stilte med talere og viste lysbilder fra misjonsmarkene. Disse fikk med seg kollekten.

Fra 1978 og flere tiår fremmover arrangerte foreningene fra Klevar, Hjuksebø og Sunds møteuke sammen hvert år. Emissær Edmund Eliassen var med som taler på de fleste av disse fellesukene. Det var inspirerende og samles en større flokk, og vi hadde mange gode og fine opplevelser. Etter at ovennevnte foreninger ble lagt ned overtok

Sunds Bedehus piano, ovn, bord, stoler, kopper etc. fra disse. Dette kom godt med.

Fra 1989 til 1997 var det en ungdomsklubb som samles på Bedehuset to ganger i måneden. Den fikk navnet Ten-treff og hadde eget styre. Det var andakt på hvert møte og diverse spill.

Høsten 2003 begynte Sunds Bedehuset med sangkvelder 8-10 ganger pr år. Disse kveldene er godt besøkt både fra bygda og fra bygdene omkring. Evangelieevennene tok initiativet til dette sammen med Grete Sunde. Etter hvert har Kjell Ingolfsrud og Dag Sverre Olsen kommer til med gitar og trekkspill. I ettertid er også Sunds-musikken etablert.

Vi Sunds Normisjon er få og eldre

slik at arbeidsinnsatsen/-evnen reduseres- så vi må tar ett år av gangen. Men vi har mange trofaste hjelpere som tar i et tak. Dette er vi avhengig av og utrolig takknemlig for. Tusen takk til alle dere. Vi takker Gud for denne anledningen, og at vi får stå i denne enorme oppgaven som Gud betrodd oss. Vi ber om at vi må være tro i denne viktige tjenesten.

Styret for Sunds normisjon for 2018 følgende: Leder Halvor Sunda, sekretær Unni Flatland, kasserer Anne Ingebjørg Flathus, styremedlemmer Gunn-Astrid Flåta og Berit Moen, og vararepresentanter Gunlaug Hem og Grete Sunde. Revisor Tordis Flathus.

Anne Ingebjørg Flathus

EVENTYRMØST

**Vant 1. og 2. premie
i NM 2016**

Åpent etter kl. 17.00

Velkommen innom!

Karine & Anders

Nyhussvingen 28, Tlf. 909 40 728

Velkommen!

Sætersbø kvinneforening

tilslutta Det norske Misjonsselskap.

I følge kildene blei det starta en misjonsforening for både Sauherad sokn og Nes sokn i 1876. Så blei det vedtatt i 1880 at det skulle være en egen misjonsforening for Nes. Både kvinner og menn kunne være medlemmer, men kvinnene hadde ikke forslags- eller stemmerett før i 1900. Samme år blei det innført en medlemskontingent på 25 øre pr. år.

Styret skulle bestå av tre menn og også skulle lede møtene. I Sætersbø var det Hellek Innleggen og Sigurd Kise som ledet møtene. Første styre bestod av Halvor A. Østtveit, formann, Tollef Aaraas og Mathias M. Berge. Møtene skulle holdes 1 søndag i måneden i skolehus eller private heimer i kretsene Stranna, Sætersbø, Nes og Gunnheim. Foreningene i kretsene ble kalt kvinneforeninger, og skulle sende kollekten til hovedforeningen i starten.

I Sætersbø var det to damer som

tidlig var aktive: Åse Valen fra Bø (gift med Mathias Berge) og Hæge Nordbø fra Vrådal (gift med Torjus Sølverud).

Kvinneforeningen hadde møte i heimene hver måned.

Fra 1981 til 1999 innbød Sætersbø kvinneforening alle de andre foreningene i Sauherad til misjonsfest 2. påskedag. Drivkrafta var Ingebjørg Eika.

Av formenn kan nevnes mange. En av de eldste var Hæge Sølverud i 1933. Augusta Haugen var leder i 28 år (1950 – 1978)! Aslaug Belatjønn var den siste fra 1994 til 2009. På grunn av få medlemmer avslutta foreninga sin virksomhet i 2009.

I 2001 feiret Sætersbø kvinneforening, sammen med Gvarv og Gunnheim kvinneforening, sitt 125 årsjubileum på Sagavoll folkehøgskole.

Reidun Haugen.

Mer om

LEKMANNSLAGET

for Bø, Nes og Sauherad

19. mai 1928 blei det holdt et møte på Hørte bedehus etter ønske fra Halvor (Sætre) Eika og Olaus Larsen. De ville prøve å få til et ulønna lekmannsarbeid. Det møtte få, så nytt møte blei holdt på Sagavoll 14. juni 1928. Ni menn møtte, og styre blei valgt og lover vedtatt.

Valg av styre:

Per Langkås, Bø, formann

Rollef Flathus, Sauherad, og Peder Borgenvik, Nes, blei varaformenn.

Varamedlemmer: halvor Myrene, Bø, Halvor (Sætre) Eika, Nes, Hans Hem, Sauherad.

På styremøtet 5. juli 1928 var det mange som hadde meldt seg til å være med, faktisk ca. 30 personer. De skulle delta på inntil tre møter i året. Det kan nevnes at i 1930 ble det holdt 68 møter rundt i bygdene på bedehus, skoler og på Bø gamleheim og Farvol-den (gamleheim), seinere Sauherad bygdeheim.

I årsmeldinga for 1967/68 (40 års jubileet) står det at det nå er 25 forkynnere. Nå blir de fleste møtene holdt på aldersheimene i Bø og Sauherad.

Her er noe av formennene i Lekmannslaget:

Per Langkås

Rollef Flathus

Hans Hem

Petter Kolberg

Reidar Snippen

Magnar Malme

Fredrik Røste

Eivind Vestgarden var den siste formannen, fra 1993 til 1995. Lekmannslaget blei nedlagt i 1995.

Styremøte på Sagavoll 6/9-1928

Arbeidsplan for fjorde fjordingåret.

Bø:

14/10	kl. 3	Ola Haugen	R. Flathus, T. Dale, J. Solbakken
7/10	kl. 3	P. Vreim	H. Myrene, A. Brokker
21/10	kl. 3 ½	Varnar bedehus	E. Sanda, N. Forberget
28/10	kl. 4 ½	H. Myrene	Olaus Larsen, L. Bakkemoen
4/11	kl. 3	Sanda skule	P. Langkås, K. Johannessen
11/11	kl. 3	Ingebriksen, Bergene	Halv. Østtveit, Johs. Haugen
11/11	kl. 3 ½	Skoghaugen skule	H. Hem, P. Dalen
25/11	kl. 3	Eikjabygda	Hellek Østtveit, H. Sætre, Halv. Evju
2/12	kl. 3	Nerid Forberget	G. Rugtveit, Ketil Flathus

Nes:

14/10	kl. 5	Årnes	P. Borgenvik, Johs. Evju
25/11	kl. 3 ½	Gunheim	P. Langkås, K. Johannessen
4/11	kl. 3 ½	Nesodden	R. Flathus, H. Lovald, K. Flathus
21/10	kl. 3 ½	Sagavoll	O. Haugen, O. Strand
11/11	kl. 3	Hørte	O. Ellevsen, T. Dalen
9/12	kl. 3	Hørte	O. Åsen, R. Flathus
16/12	kl. 3	Gvarv	P. Langkås, K. Johannessen

Sauherad:

25/11	kl.4	Hjuksebø	E. Sanda, N. Forberget
11/11	kl.4	Klevar	P. Brogenvik, Johs. Evju
28/10	kl.4	Sund	Hellek Østtveit, Johs. Haugen
9/12	kl.4	Sauar	Olaus Larsen, L. Bakkemoen
21/10	kl.4	Moen bedehus	Hans Hem, P. Dalen
14/10	kl.4	Jonsås	Halv. Østtveit, H. Sætre
2/12	kl.4	Haukvik	H. Myrene, Auver Brokka
18/11	kl.4	Moens bedehus	Rugtveit

Sauherad Diakoniforenings årsmøte 1. mars på Norsjø Ungdomssenter

Om skadelig trospåvirkning

Som en åpning på møtet leste Sigrid Haukvik fra Kilden av Gabriel Scott. Avsnittet hun leste handlet om fiskeren Markus som likte å gå på bedehuset for å høre forkynnelsen, som kom deprimert og nedslått hjem etter møtet. Forkynnelsen hadde ikke maktet å løfte ham opp, bare trykke ham ned. Dette som et apropos til dagens tema.

Åse Strandi er lærer på Stigeråsen skole i Skien, men i denne sammenhengen var hun diakoniforeningsleder Sigrids niese. Åse sang og spilte piano. Hun startet med Jan Eggums sang om Myrsnipa, - fuglen som syntes hennes barn var de vakreste og beste av alle. Hun tolket også Bjørn Eidsvågs sang Til alle tider, - om tåren som renner fra ikonet. Sangens siste linje bringer håpet: straffen lå på deg, nåden bærer meg. Åse sang flere sanger, og kanskje er det hennes tolkning av Lina Sandells sang Bred dina vida vingar som vil klinge lengst i ører og sinn.

Åse Strandi ga forsamlinga sterke tolkninger av sanger av blant annet Jan Eggum, Bjørn Eidsvåg og Lina Sandell.

Arne Austad er psykiater. I mange år var han tilsatt på Modum Bad, et psykiatrisk sykehus i Buskerud. Sammen med andre leger og prester har han vært med på å utvikle en modell for hvordan sykehuset og behandlingen skal møte kristne mennesker som har fått sitt Guds-bilde skadet gjennom forkynnelsen. Han understreket at det indre foreldrebildet som mennesker bærer med seg kan være med på å påvirke Guds-bildet. Ikke alle har et godt foreldrebilde. Barn begynner allerede i treårsalderen å dannes seg et Guds-bilde, samtidig som de former

sitt selv-bilde og sitt foreldrebilde.

-Det er fire eksistensielle spørsmål som de aller fleste jobber med: sykdom og død, frihet og ansvar, ensomhet og isolasjon, og til slutt meningsløsheten. Samtidig er det mange følelser som en naturlige og til stede hos de fleste: iver og interesse, glede, frykt og angst, sinne og raseri, tretthet og dyp depresjon, og skam.

-Det er viktig at forkynnelsen hjelper oss til å skylle mellom skyld og skal. Skyld forholder seg til

Arne Austad advarte mot forkynnelser som gir bombastiske og udiskutable svar.

handlinger og til ansvar. Skammen går på selvfølelsen, de sier at «jeg er feil». Vi lever i en tid og en kultur der «myten om det gode liv» handler om et krampaktig vellykkethetskrav. Men i det virkelige liv hører tap og nederlag til. I OL var det bare én i hver øvelse som fikk gullmedalje. Hva med alle de andre? Vi må ta på alvor vår menneskelighet og livets tragiske dimensjon. Også i det elendige er det viktig å kunne forsone seg med seg selv.

-For forkynneren, og for alle andre, er det viktig å tenke at skal jeg hjelpe et menneske til et bestemt sted så må jeg først finne mennesket

der det er.

-Den forkynnelsen som er skadelig er den som spiller på frykt, som skal skremme til tro. Videre hender der at man i forkynnelsen møter krav som gjør at man aldri vil føle seg god nok, kravene er helt umulig å innfri. Noen forkynnere stempler helt menneskelige følelser som synd, sa Arne Austad. Han trakk også fram forkynnere som taler på «Guds vegne». De tiltar seg en makt og posisjon over for tilhøreren som blir helt feil. -Forkynnelsen som gir bombastiske og udiskutable svar er aldri av det gode.

-is-

Seniorfest

Sauherad diakoniforening ønsker hjertelig velkommen til den årlige seniorfesten på Norsjø Ungdomssenter torsdag 12. april kl. 17.00.

Vi spanderer 2-retters middag, kaffe og kaker.

- Kulturprogram med sangduoen fra Melum, Klara Hansen og Torbjørn Steinhaug
- Andakt ved prost Asgeir Sele
- Årsalg

Påmelding til:

Anne Ripegut, tlf. 468 50 702 og
Aslaug Torstveit, tlf. 950 92 570

Vennligst si fra dersom du har matallergier

Dersom du trenger skyss så henter vi deg. Si fra om det når du melder deg på.

Velkommen til en trivelig vårveld.

Prost Asgeir Sele skal holde andakt på Seniorfesten.

Nordagutu Sambruksanlegg

Hvis du ønsker å leie Nordagutu Sambruksanlegg til selskaper, møter eller lignende, ta kontakt med: Malin Gampedalen, tlf. 480 83 346
Tor Moen, tlf. 476 72 067

Leiepriser:

- Sal, vestibyle og kjøkken: **kr. 1.500,-** med vask
- Vestibyle, møterom og kjøkken: **kr. 450,-** med vask

Søndag 15. april 2018 kl. 18.00 på Evju bygdetun

HUSKONSERT

med musikaner fra **Norsjø Kammermusikkfest!**

Folkelege og klassiske tonar i Fjoset på Evju, - frå Norge og heile verden.

Inngang kr. 200,- med skjenk (kontant, terminal, vipps)

Josephine og Øyvind er blant musikanerane som deler på konserten.

GRENLAND FAMILIEKONTOR

Schweigaardsgt. 11, 3717 Skien

Åpningstid: kl. 08.00 – 15.00, mandag til fredag

Telefonvakt kl. 10.00 – 14.00 (onsdag kl. 10.00 – 11.30)

Telefon: 35 50 58 70

e-post: grenland.familiekontor@bufetat.no

Hjemmeside: www.familieliv.no

FAMILIEVERNKONTORET ØVRE-TELEMARK

Brødløsvegen 51, 3840 Seljord

Kontor i Seljord, Notodden og Rjukan

Timebestilling skjer til kontoret i Seljord hver dag mellom kl. 08.00 og 15.00.

Telefon: 35 06 88 50

e-post: familiekontoret.ovre.telemark@bufetat.no

Hjemmeside: www.vestfam.no

HVOR ER DETTE?

Rett svar på side 237

NORSJØ SAG OG HØVLERI a/s

3810 Gvarv
Tlf. 35 95 54 50 • Fax. 35 95 51 38
Epost: office@norsjosag.no
Trelast - Bygningsartikler

Ønsker du hjelp til gravstell?

Vi tilbyr stellavtale for
1.300 kr pr år.

Ta kontakt med kirkekontoret!

www.Fimex.no

Utstyr til frukt og bær dyrkere

olav@fimex.no
Telefon 957 07 000

GAVER TIL HELSING

Gaver kan nå Vippses direkte til Helsing.

Søk opp: Helsing eller # 97925

Kurs på Galleri Karen

Nå kan DU lære å male Himmel og Hav naturalistisk

Hurtig – Effektivt med bra resultat

Helgen den 7. – 8. april kl. 10 – 16.

Arrangerer Karen Roed med Enver Gashi

Pris kr. 2500,- inkl. maling og kaffe/kake.

Decoupage kurs

Nå kan DU lære Teknikken som kan brukes til å dekorere

alle målbare flater, som lerret, sko, tre - pappesker o.l.

Hurtig – Effektivt med bra resultat

Helgen den 14. – 15. april kl. 10 – 16.

Arrangerer Karen Roed med Elise Cordua Fiehn Mathisen

Pris kr. 2000,- inkl. startpakke med det du skal bruke samt kaffe/kake.

Kontakt: Karen Roed for påmelding på tlf. 941 85 559 eller karenroed@live.no

Konfirmanter i Sauherad og Nes 2018

Sauherad kirke lørdag 5. mai kl. 11.00

Fairuz Abelrazig Hajali
Anders Hekkli
Tor Erik Øverland Lauvstad
Simen André Lia-Deilrind
Christian Stephensen Stenersen
Matias Tinsai Sunde
Mikkel Tveiten
Kristine Veungen
Peder Hesthag Aagesen

Nes kyrkje lørdag 12. mai kl 13.00

Linnea Sannes Hegg
Emil Sannes Hegg
Eivind Lie
Maria Moen
Per Norendal
Olav Orekaasa
Alexander Solberg
Håvard Sæland
Åsmund Sæland
Saamund Sauro Tresland

Nes kyrkje lørdag 12. mai kl. 11.00

Johanne Tufte Berge
Ida-Emilie Øien Dalen
Sølve Friis Darrud
Elias McGowan
Jostein Fossli Haug
Kariann Dyrud Haugland
Olav Haukvik
Sara Elise Heian
Nikolai A Hellekås
Tonje Eggerud Solheim

**MIDT-TELEMARK
TAXI**

Tlf. 971 06 000

**TELEMARK
BEGRAVELSESBYRÅ**
NORHEIMS EFTF. AS
JARL OLAV RUGTVEIT

Bø-Sauherad-Nome
Distriktets begravelserbyrå siden 1972.

Døgnvakt
35 95 52 80
41 60 38 40
begravelserbyraet@online.no

Eget gravsteinverksted
For ny gravstein, gravering,
rens eller restaurering.

**ØNSKET
&
ELSKET**

**KONE -
KICK OFF!**

21. APRIL 2018

**AKTIVITETER!
KONKURRANSER!
SKUMPARTY!**

**HUSK Å TA
MED
SKIFTETØY!**

**FOR ALLE 8. KLASSINGER!
DYRSKUPLASSEN, SELJORD
KL. 18.00-22.30**

KONFIRMANT*

2019

Kjære 8. klassinger og foresatte!

**Vil du være
konfirmant i Sauherad og Nes menighet 18/19?**

Vi ønsker dere velkommen til informasjonsmøte på
Nes menighetshus **onsdag 18. april klokka 18.00-19.00.**

Halvparten av undervisningsopplegget er **konfirmantleir på Gjennestad
videregående skole i Stokke i Vestfold 25. juni – 30. juni.**

Vi trenger foreldre til å være med.

Resten av året foregår undervisningen lokalt. Se www.helsing.no

Konf.kick-off lørdag 21. april i Husdyrhallen i Seljord kl. 18.00-22.30
for alle 8.klassinger i Øvre Telemark

Vennlig hilsen
Sauherad og Nes sokn v/
Sokneprest Anne-Inger Lunner (480 61 672)
Diakon Ivar Solbu (932 85 202)

Jehad Kassem

Han heter Jehad Kassem. Foreldrene hans kommer fra Palestina, men han ble født i Syria. Han er 24 år gammel. Han kan engelsk, norsk og arabisk, og kom til Norge for fem år siden. Han er gift og han har ei datter.

Av Izel Suliman

Han bestemt seg for at han må lære seg norsk ved å gå videre på skolen. Nå er han blitt ferdig med norskkurs og han har tatt B1 i norskprøve. Han flyttet til videregående i studiekompetanse. På grunn av at han hadde så lite penger, begynte han å jobbe ved siden av. Det er derfor han liker arbeidslivet mer enn at han bruker tid på å studere.

Første jobb som han fikk var som tolk, både på telefon og ved fram-møte. Da hadde han kurs i Oslo i tre dager med eksamen i norsk, og

han har jobbet som assistent i norsk-kunnskap i Nissedal.

Han hadde veldig lyst på å få tryggere jobb. Han har søkt på forskjellige steder til at han fikk 50% som miljøarbeider i Nissedal.

Da han blitt ferdig med det fikk han en sjanse til å jobbe på Nome videregående skole som to-språklig assistent. Han trivs veldig godt på denne jobben.

Han er blitt enig med seg selv om at utdanning er veldig viktig for arbeidslivet. Han vil tilbake til studiekompetanse når han er ferdig med denne jobben. Han vil gjerne blir lærer i voksenopplæring for å hjelpe innvandrere og alle folk som trenger hjelp i norsk.

Vinteruka

For barna er det to spesielle uker: én når vinterferien kommer og én når sommerferie kommer.

God stemning rundt bålet.

Av Izel Suliman

Første dag av vinteraktivitetene var i svømmehallen på Gvarv. Dagen startet med litt informasjon om hva de skal gjøre i dag, og hva de skal gjøre for at de unngå at noen drukner. De skulle også lære hvordan skal de redde folk hvis de ser noen som trenger hjelp.

Det har starte med å varme opp litt, så begynte de å svømme. De lærte mer om teknikk når de skal

svømme.

Det var mange av guttene som er flinke til å svømme, men likevel var alle barna glade for denne dagen.

Læreren hadde to jenter som ikke kunne svømme, men jentene hadde veldig lyst til å lærer svømming. Da læreren bestemte seg at hun skal hjelpe jentene med hard trening på grunn av at lærer var sikker på at jentene kan lærer så fort.

Etter pausen begynt de med hvordan man skal redde folk og de

hadde veldig bra eksempler med en dukke. Sånn var første dag

På tirsdag har barna på skitur. De gikk i løper ved ungdomsskolen på Gvarv.

Mange av barna kunne ikke gå på ski, men lærerne har lært de å gå litt og holde balansen. så skogen Etter å ha gått på ski i to timer laget de middag ute i skogen.

På onsdag var det en veldig spesiell dag på grunn av at det var en tur for å lære mer om gammel dager i Norge. De startet med en liten informasjon og litt mat, fordi de var

sikkert at barna ville bli sultne etter hvert.

Etterpå kom de tilbake for å spise middag De lagte fire forskjellige stasjoner. En stasjon for å gå på ski, en for å skyte med pil og bue, en tredje for fekting med sverdet, og den fjerde stasjonen for å skrive navnet sitt med gammel skrift.

På torsdag var sirkus. De begynte med å vise frem et lite showet, deretter med å la barna leke med det de har lyst til å prøve. På slutten dagen viste barna fram det det hadde lært, og det de hadde blitt flinke på

Ski er moro!

God måte å trene på.

Ikke noe å si på humøret.

Fredag var litt forskjellig fra de andre dagene. Da reiste barna ut i skogen der de laget sin egen mat. Så kom de tilbake til skolen der de hadde snøballkrig.

Sånn var hele uka. Det var en veldig spennende uka. Vi takker alle som hadde ansvar for denne uka, og da særlig Hilda Sørum.

En dag som viking.

NYHUUS GARD

GARDSBUTIKKEN
er åpen hver dag 08 - 20

Norges beste eplemost
honning • geléer • syltetøy • saft
marmelade • granskuddsirup
pesto • olivenolje • balsamico
gaveartikler

Nyhusvegen 9, 3810 Gvarv
Tlf. 4040 4787
www.nyhuusgard.no, FB

Helsing for 50 år siden

Fra HJUKSEVELTA Til STRANDA

Det gleder vi oss over:

En merker at det er god møtedisiplin i prestegjeldet her. Både til møter og til gudstjenester kommer folk presis – og enda bedre: de sitter til det er slutt. Så forstyrres de ikke noen når de kommer og går.

Nes Sjømannsmisjonsforening

har i 1967 sendt 900 kroner til kretskassen og 15 pakker til jul.

Menighetsfesten

Som er omtalt i møtelisten, skulle være en mønstring av folk fra alle kretser i Sauherad. En gang i året burde vi ta ut og være sammen. Det er oppmuntring i det å være mange på samme sted en gang. –vel møtt!

S. Hartberg

MØTER

Til alle møter som kunngjøres i «Helsing», er alle som vil komme, hjertelig velkomne. Derfor står det ikke «velkommen» i hver kunngjøring.

FEST på Sauar skole

Lørdag 23. mars kl. 19 for unge og eldre. Utlokn. AMERIKANSK AUK-SJON. Sang av Sauherad Husmorlags kor. Andakt ved soknepresten. Salg av kaffe, brus og hjemmebakte kaker. Inntekten går til Det Norske Misjonsselskap.

Sauherad prestegårds Kvinneforening.

MENIGHETSFEST på Samfunnshuset, Nordagutu,

Søndag 17. mars kl. 18 Tale av lektor Elsbutangen, Bø: «Trangsyn og vid-syn i livssynet»

Soknepresten taler også: «Døper dem og lærer dem». Sang av fru Tørå og fru Bergane Tangen. Musikk. Kaffe og mat kan en kjøpe i pausen. Gratis adgang.

Sauherad menighetsråd.

FORMIDDAGSTREFF PÅ NES MENIGHETSHUS

På alle Formiddagstreffer er det god servering, og god tid til å prate med hverandre.

Noen ganger er det åresalg, andre ganger kollekt.

Behov for skyss kan ringes til Nes menighetshus (tlf. 35 95 52 34) fra kl. 09.30 på treffdagen.

Tirsdag 10. april 2018 kl. 11.00 – 13.00

Anne Ripegutu forteller om en reise i Luther-land.

Tirsdag 24. april 2018 kl. 11.00 – 13.00

Multi-kunstner Arnt Darrud forteller om sin kunst.

Tirsdag 8. mai 2018 kl. 11.00 – 13.00

Forfatter Ingebjørg Dahl Sem kåserer: *Vi som har levd lenge.*

JOKER NORDAGUTU
DIN NÆR BUTIKK

**VELKOMMEN TIL EN TRIVELIG
HANDEL HER HOS OSS.**

Vi tilbyr utkjøring av varer!

ÅPNINGSTIDER:

Mandag-fredag: 09.00 – 20.00

Lørdag: 09.00 – 18.00

Søndag: 10.00 – 19.00

Nordagutuvegen 662
3820 Nordagutu

Tlf. 35 95 97 20

joker.nordagutu@joker.no

Bø kino viser
film hver dag
i Gullbring
kulturanlegg
i Bø.

Sjekk programmet på

www.bokino.no

Se programmet og
kjøp billetter på din
smart-telefon. Last
ned appen eBillett

fra Apple Store eller
Google Play.
Lik oss på Facebook og få
med deg alt som skjer!
Meld deg på nyhetsbrev
på våre nettsider.

Sauherad syngende kommune

Smil og glede

Hver onsdag formiddag går et lite tog av barn de hundre meterne fra Gvarv barnehage og opp til Sauherad bygdeheim. Det skal være sangstund i dagligstua! Glade barn og smilende eldre. Og sang er smittsomt, her kan alle være med enten man er ung eller eldre.

Hver onsdag er det sangstund i dagligstua på Sauherad bygdeheim.

Sangstunda på Bygdeheimen er en dal av Krafftak for sang. Det er et prosjekt der noen kommuner i landet får litt ekstra stimuli for å fremme sang og sangglede. En komité, ledet av forsanger Jorid Vale, jobber med å få fellessangen inn i flest mulig sammenhenger, fra kommunestyret, lag og foreninger, institu-

sjoner, og skoler og barnehager. Og blar man litt i dette bladet vil man se at i vår kommune er det mye sangglede.

Forsanger Jorid med gitar står mellom barna og tilhørerne. Hun kommuniserer begge veier, og aller helst med begge grupper samtidig. Mange av sangene er klassiske bar-

nesanger som alle kjenner: Per Spellmann, Dompappen og Småsporven. Det handler i det hele tatt mye om fugler og dyr. Og da Alf Prøysens Soltrall ble sunget, den om både katter, kalver og glade mennesker, da

gikk det ikke an å stå stille og pent lengre, da måtte det danses!

En halv time går fort. Men smilene og gleden varer nok mye lengre.

-is-

Hvem kan stå i ro når det synges om Filiokus i kalvebingen, som danser ringdans med stor kommers.

Salmekveld

Søndag 4. mars var det Salmekveld i Nes kyrkje. Det ble sunget og framført mange sanger som er diktet over Davidssalmene i Bibelen. Solister, orkester og forsangere ledet an.

Fra venstre: Jorid Vale, Lise Mette Møllerbråten, Hilda Sørum, Henrik Ødegaard, Angelika Faber Karsrud, Ferdinand Wyller, Trond Villa, Bruno Hageman og Elisabeth Dahl. Sistnevnte leste originaltekstene fra Salmenes bok i Bibelen.

Menighetens årsmøte

Jorid, Lise Mette og Bruno framførte deler av programmet fra salmekvelden i Nes kyrkje til åpning på årsmøtet for Sauherad og Nes sokn.

Formiddagstreff

På Formiddagstreffet 13. mars deltok tidligere sokneprest i Porsgrunn Per Johan Wiik. Han fortalte om Petter Dass og sang flere av sangene hans. Alle fellessamlingene på denne samlinga var også diktet av Petter Dass.

Etter angan var det kirkekafe i våpenhuset.

G17

Dynamis fra Sagavoll framførte tre sanger under G17 i mars. Tom Arne Møllerbråten var dagens taler.

Babysang

Hver tirsdag de siste ukene har en gjeng mødre (ja, det er observert bare mødre) og babyene deres vært samlet til Babysang i peisestua på Nes menighetshus. Samlingene er et ledd i trosopplæringa i Sauherad og Nes sokn, og er blitt ledet av Marthe Vale Wang. Det er sunget sanger av mange typer, og man har sagt fra regler og rim.

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

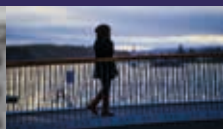
Ring eller skriv. Vi er her. Alltid. kirkens-sos.no

SOS
22 40 00 40

SOS
CHAT

SOS
MELDING

 KIRKENS
SOS

Smått eventyrlige sauheringer

Spiller med idolene

Jo Henning Kåsin begynte tidlig å spille gitar. Den første gitaren hans hadde bare én streng. Men han lærte seg gitar-riffet fra *Smoke on the Water*. Nå turnerer Jo Henning med sin ungdoms idoler, og gruppa hans *Come taste the band* har fått internasjonal platekontrakt.

Jo Henning

Jo Henning (47) vokste opp på Gvarv og i Kåsin-grenda på Gunheim. Han kan forklare nøyaktig når og hvor interessen for musikk slo ned i ham. Han hadde en onkel i Østfold som het Hans Jørgen Johannessen. Han var bare ni år eldre enn Jo Henning, og var kanskje mer som en bror enn som en onkel, og Jo Henning så mye opp til ham. Hans Jørgen hadde ei stor platesamling, - masse musikk fra 60- og 70-tallet. Han ville introdusere Jo Henning for musikken, men nevøen var bare sånn passe interessert. Han syntes det var mye rart.

Men så en dag spilte han låten *Stormbringer* med bandet Deep Purple. -Der og da skjedde det noe. Jeg ble dratt inn i musikken! Jeg var ca. 10 år. Jeg kan ikke forklare hva som skjedde, jeg vet ikke hva det var som foregikk. Men musikken hadde tatt plass i meg!

Jo Henning begynte å snike litt i den store platesamlinga hos onkelen. På en måte var det litt skummelt, nesten som å ta seg inn på rommet for å snoke i sakene til en storebror. Han konsentrerte seg om platene til Deep Purple. -Jeg fikk en

intens lyst til å kunne spille gitar slik som han som spilte i Deep Purple.

Som 12-13 åring hadde Jo Henning sin første sommerjobb. Pengene han tjente ble brukt til å kjøpe gitar og forsterker. -Gitaren hadde bare én streng, men jeg greide å lære meg gitar-riffet til Deep Purples mest kjente sang, som også er en av rockens mest kjente låter: *Smoke on the water*. I stedet for å kjøpe flere strenger greide jeg å skaffe penger til å kjøpe ny gitar. Og jeg begynte å kjøpe LP-plater, jeg var en aktiv kunde hos Roxy platebar i Bø!

-Jeg er en dagdrømmer, kanskje litt som Peer Gynt. Men jeg er nok noe mer beslutningsdyktig enn det Peer var. Som 13-14 åring gikk jeg rundt og drømte om at jeg skulle spille på en stor scene på Gvarv stadion med mitt eget band. Og det var masse folk som publikum. Selv hadde jeg byttet navn til et engelsklingende navn. Jeg fortalte ikke dette til noe, jeg satte egentlig ikke ord på drømmene. Men det ble en indre drivkraft for meg selv. Så ble det ingen scene på Gvarv stadion, men den kom på Farstad-området nede på Gvarv! Og jeg spilte under eget navn. Jeg tror det er viktig å ha

Jo Henning Kåsin spiller gitar med sine helter.

slike drømmer for å oppnå ting i livet, sier Jo Henning til Helsing.

-Jeg er selvlært som gitarist, jeg har ikke gått på musikk-skole eller hatt noen gitarlærer. Men Jon Jarle Haugen betydde mye for meg. Han var med på å gi meg tro på det jeg dreiv med. Og ikke minst: han sa at det var lov til å drive med gitarspill og ha ambisjoner. Reint billedlig kan jeg vel si at jeg har henta mes-teparten av veden til bålet selv, men

Jon Jarle og noen andre har puttet på noen pinner de også. To andre jeg vil nevne er Eldar Melkvik og Bjørn Thore Andreassen. Begge døde da de var rundt 40 år, og det har vært vanskelig å miste så unge venner. Eldar har jeg spilt sammen i det første bandet jeg var med i: *Painless*. Senere spilte vi sammen i *Come taste the band*. Han var en av de dyktigste musikere jeg har vært borti. Bjørn Thore har jeg også skapt

mye sammen med, først og fremst samarbeidet vi om Kart-festivalen gjennom mange år. Jeg tenker at jeg hadde ikke vært der jeg er uten at jeg hadde møtte Eldars musikk og Bjørn Thores organisering, sier en ettertenksom Jo Henning.

Om Jo Henning er selvlært gitarist så har han utdannelse som musikk-pedagog fra høgskolen i Volda. Han har også studert historie. Nå jobber han som gitarlærer i kulturskolen i Seljord og som lærer på Seljord folkehøgskole. - Alt jeg gjøre av musikk ønsker jeg å gjøre profesjonelt, enten jeg underviser i Seljord, arrangerer Kartfestival eller spiller og lager musikk selv. Men jeg liker også å gå på ski, lese bøker eller se på TV. Jeg må kunne være av for å være på, for når jeg er på er jeg veldig på. Jeg tror jeg har lært meg en teknikk der jeg kan skru bryterne av og på.

Rocke-gitarist

Bandet *Painless* var et soul-band med musikere og sangere fra nær-området. De konserterte for det meste i Telemark. Så var Jo Henning med på å starte *Come taste the band* i 1997. Vokalist i bandet er Vidar Heldal fra Neslandsvatn. (Bandet er oppkalt etter Deep Purple tiende studioalbum). I utgangspunktet skulle de spille fire konserter. Alle disse ble utsolgt, så de fortsatte, og det ble ca. 100 konserter i løpet av to år. De spilte til å begynne med bare musikk av Deep Purple, og de turnerte over store deler av landet. - Det lærte oss mye om det å stå på

Her spiller Jo Henning med Glen Hughes fra Deep Purple.

scenen også når en er trøtt, sliten og aller helst ville vært et helt annet sted. Da er det viktig å holde fokus og la musikken få være det aller viktigste.

-Vi utviklet oss til å bli et godt band. Vi spilte mye på Smuget i Oslo, og i Oslo-området forøvrig. Det er der bransjefolkene er. Vi fikk en manager som hadde et internasjonalt nettverk. Vi hadde spilte inn ei plate som denne manageren likte. Og via en som kjente, ...som kjente, ...,som kjente så kom plata fram til tidligere vokalist i Deep Purple Glenn Hughes. Av en eller annen grunn hørte han på den, og han likte den! Det ble opprettet kontakt, og Glenn ville møte meg i Oslo. Der ble vi enige om at han skulle komme for å spille med *Come taste the band* på Kart-festivalen.

Det var starten! Senere har det blitt mange konserter med Glenn Hughes. Og det har også blitt tur-

Doogie White fra Rainbow som vokalist og Jo Henning Kåsin på Gitar.

neer med Joe Lynn Turner, som har spilt både i Deep Purple og Rainbow, og med Bernie Marsden fra Whitesnake. Og med flere andre internasjonale artister.

-Jeg kan vel sammenligne dette med en fotball-karriere. Det begynner med én kamp lokalt. Så blir det flere, kanskje man bytter klubb for å komme på et høyere nivå. Gjør man det bra der kan man komme på en Elitedivisjons-klubb og videre på landslaget. Det gjør at man får internasjonal oppmerksomhet, og blir kanskje kjøpt av en engelsk toppklubb. Å bli en god gitarist er på mange måter likt det å være toppidrettsutøver. Jeg lager meg øvingsplaner, setter meg mål, analyserer hva jeg er god på og hvor jeg må øve enda mer, sier gitaristen.

Nå har *Come taste the band* fått internasjonal platekontrakt med et tysk plateselskap. Og nå skal de spille egen musikk. Jo Henning har

hovedansvaret for å skrive musikken, men han gjør det sammen med andre i bandet. Plata skal ut i hele verden, som fysisk plate og på digitale plattformer. -Musikken vår kan vel beskrives som hard-rock med bluesrøtter. Det var ikke jeg som fant opp kruttet, men jeg bruker det! Dette er musikk som er nokså uavhengig av trender og sjangere. Det vil alltid være mennesker som ønsker ekte rock spilt av levende mennesker. Også om 50 eller 100 år vil det være mennesker som ønsker å høre musikk av Beatles, Bob Dylan, Eric Clapton eller Deep Purple. Det er i denne tradisjonen vi vil være. Jeg har lært mye av disse flotte menneskene jeg har fått spille med, de har gitt førstehåndskjennskap til en musikk de selv har vært med på å forme.

Plata, som delvis skal spille inn på Notodden, skal være ute på markedet enten i slutten av dette året, eller på begynnelsen av 2019. Både Joe Lynn Turner og Doggie White, begge med bakgrunn i Rainbow, skal være med på plateinnspillinga.

-Det blir nok en del konserter når plata kommer, men jeg håper ikke at det blir for mange. Jeg tenker at hver konsert skal spilles som om det er den siste konserten vi gir, med fullt fokus. Det kan jo komme spørsmål fra festivaler, hvis plata blir godt mottatt. I dag er det slik at over halvparten av dem som har «lika» *Come taste the band* på Facebook er fra andre land enn Norge.

-is-

Fullt trøkk!

Det var stort intensitet på konserten på Nes menighetshus mandag 5. mars. Gospelsanger Angela Primm, pianist Elsa Harris og et sammensatt kor av Harmonia, Bø kyrkjekor og Soar-koret ga de frammøtte mange sterke opplevelser og inntrykk.

Angela Primm oppfordret forsamlingen til å være svarte under konserten. -Så kan dere gå tilbake til å være norske etterpå, sa hun. -Her må dere gjerne klappe, løfte hender, sitte eller stå, - i det hele gjøre det dere føler for. Det viktige er at dere blir berørt av

Gud! Videre lovet hun full taushetsplikt etter på om hvem som hadde gjort hva.

Angela Primm er sterkt inspirert av sangeren Mahalia Jackson (1911 – 1972). Hun blir gjerne kalt Dronningen av Gospel. Primm har utgitt en egen CD med hennes sanger. -I mange av de gamle Negro Spirituels har en dobbel bund, de er både en religiøs tilbedelse, men de kan også inneholde kodete beskjeder, for eksempel om flukt. Steel away er en slik sang, en annen er Swing low. Mahalia Jackson tok de gamle sangen, blandet dem med jazz og blues, og gospelsangen oppstod. Hun hadde ståtte untenfor klubber, der hun

Angela Primm (t.v.) og Elsa Harris deltok på gospelkonsert på Nes menighetshus i begynnelsen av mars.

som svart ikke kunne komme inn, og undret seg over: Hvorfor er ikke lidenskapen like stor når vi i kirka skal tilbe Gud?

Angela fortalte videre at Martin Luther King, presten og menneskerettighetsforkjemperen som fikk Nobels Fredspris 1964, hadde behov for å roe seg ned b han Mahalia Jackson synge for seg. De var nære venner. – Dette er sanger som gir krefter til å leve, for de handler om at Gud berører oss hver dag.

Fortellingen om de svartes kamp for rettferdighet i USA ble illustrert av sanger, delvis av Angela Primm og Elsa Harris, og delvis sammen med koret. Elsa nøyde seg ikke med

Koret var sammensatt av sangere fra Harmonia, Bø kyrkjekor og Soar-koret, og ble dirigert av Janne Severinsen.

å spille piano, noe hun har gjort for mange kjente gospelsangere opp gjennom årene, hun sang også. Samspillet mellom solist og kor fungerte glimrende, skulle tro de hadde konsert sammen over lang tid. Koret ble dirigert av Janne Severinsen.

Og hva mer kan sies: Jo, Angela Primm hadde større svetteklut enn det Elvis vanligvis hadde med seg på scenen. -Men selv om jeg svetter som en gris, så trenger jeg jo ikke se ut som en, sa hun.

-is-

Det manglet ikke på intensitet og trøkk!

KRAFTTAK FOR SANG

ET RIKERE LIV, ET RIKERE LAND GJENNOM SANG!

Sangskatten i Sauherad syngende kommune april 2018

Av forsongar Jorid Vale

Danse mi vise

*Vinden blæs synna, og vinden blæs norda
lyset og skuggen er syskjen på jorda.
Sommarn er stutt, og vintern er lang.
Danse mi vise, gråte min sang.*

*Innunder yta glir moldmørke årer.
Blåveisen blømer i gråbleike vårer.
Livstrua bryt gjennom tele og tvang.
Danse mi vise, gråte min sang.*

*Friarar er vi, om vona er lita.
Nynn om 'a Berit, så får du 'a Brita.
Drøm på din sten at du sit på et fang.
Danse mi vise, gråte min sang.*

*Somme er fattige, somme er rike.
Bare tel slutt er vi jamsis og like.
Vegen er lystig, og vegen er vrang.
Danse mi vise, gråte min sang.*

Einar Skjæraasen

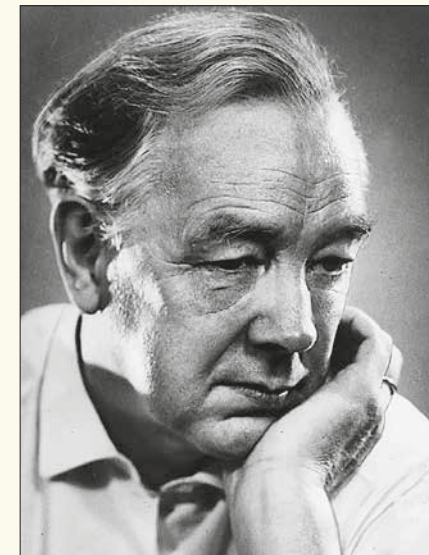
Småbrukarsonen Einar Skjæraasen (1900 – 1966) er Trysils *heimstavnsdiktar* og med ein stillferdig og sangbare hyllest til livet og naturen, blei han ein av dei mest folkekjære diktarane i sin generasjon. Strofer som *Du ska itte trø i graset* og *Danse mi vise, gråte min sang* er blitt allemannseige.

Han drog tidleg heimafrå, tok middelskuleeksamen på Rena og seinare Handelsgymnasiet i Kristiania. Frå 1921 til 1954 var han bankmann, dei fyrste fem åra i Andresens Bank, vidare i Tønset Sparebank på Tynset til 1933. Deretter flytta han igjen til Oslo, der han var ansatt i Oslo Sparebank til 1954, da blei han kontorsjef i Tono.

Alt som barn drøymde han om å skrive, og han fikk sitt fyrste dikt trykt i eit søndagsskoleblad da han var 11 år gamal. Arbeidet i banken var derfor noko han levde av, diktninga blei meir og meir det han levde for.

Debutsamlinga frå 1936, *Reflekser*, fekk inga god mottaking. Aftenpostens anmeldar skreiv at «de fleste diktene er temmelig mislykkede». Derfor var det modig å koma med ei ny, *Skritt forbi min dør*, to år seinare. Der slår han an den tonen som sidan skulle bli så karakteristisk for dikta hans, med stor varme og nærhet til vanlege menneske i liv og arbeid. Kritikken var da også deretter: «[...] det er nesten bare gode ting i det vesle heftet».

Dette gav inspirasjon til tredje diktsamling, *Den underlige våren* frå 1941. Mange av dikta er prega av

krigen, han arbeider med å stramme inn stilen, og det er ikkje tilfeldig at vi her finn eit av dei dikta mange forbinder med Einar Skjæraasen. I diktet *Lykke* anslo han i to knappe strofer eit tema han sidan om igjen og om igjen skulle kome tilbake til:

*Åtte øine i hverandre.
Fire munner rundt et bord.
Fire vegger kring en lykke.
Vesla, Påsan, far og mor.*

*Åtte hender heftet sammen
Til en ring om stort og smått.
Herregud – om hele vide
Verden hadde det så godt.*

Så stiger sevjene frå 1945 var som dei tre første samlingane, stort sett skrive på riksmål, men nokon dikt på Trysil-dialekt hadde snike seg inn. Barndommens språk var derifrå, og mot slutten av krigen hadde han

byrja å skrive på syngande dialekt. Han oppdaga snart at dikta fekk ny koloritt og egenart, og i samlinga *Danse mi vise, gråte min sang* tok han 1949 spranget over til sitt eige naturlege tungemål og skreiv aldri meir på riksmål. Nå henta han store deler av motiva frå naturen i Trysil, dermed hadde han funne heim både i innhald og form. Engstelsen for at folk ikkje ville forstå, var heilt unødvendig. Nærleiken og det ekte gjorde dikta tilgjengelege for alle. Han levde opp til orda han ein gong skreiv: «til hjertene, ikke over hodene».

Med diktsamlinga *Du ska itte trø i graset* 1954 befasta han grepet sitt om nettopp hjertene. Tonen er lysare enn før, og det er mange kjærleiksdikt i samlinga. Her merkar ein også at Skjæraasen, i all beskjedenhet, hadde eit budskap: Utan store ord bekyenner han seg til kjærleikens makt blant menneska. Frå heimen måtte det gå lysringar ut til verda, som han formulerte det. Berande var trua på humanismen i Nansenskolens ånd, og han hadde også motteke sterke impulsar frå Albert Schweitzer. Men han forkynner ikkje, han farger bare si livsoppleving med desse idealane. I sine siste år var han ofte på opplesningsturnear, og da sa han sjølv spøkefullt at han ville «kristne Norge». Skjæraasens form er ikkje modernistisk. Dikta har rim og rytme og er skrive i visestil, ofte som rene viser, og dei har inspirert mange komponisar til vise- og romansekomposisjonar.

Det er faktisk laga flere melodiar

til Skjæraasens dikt enn det finnst dikt etter han.

Hanna Versto Roheim går i 10.klasse på Sauherad ungdomskole og er også elevrådsleiar. Ho er ei aktiv og sosial jente som har sunge og dansa heile livet. Nå er ho med i Ungdans i samarbeid med Nes nasjonale dansarring som nytt satsningsområde i Sauherad kulturskole og aktiv i teatergruppa i Bø kulturskole. Gjennom fleire år har eg fått lov til å undervise Hanna i sang og mange kjenner henne som dyktig omvisar på Evju Bygdetun.

«Eg kunne ikkje levd uten sang og dans, som gjev meg både trøst og glede» sier Hanna: Som musikken går også livet i både dur og moll. *Danse mi vise gråte min sang* beskriv så fint at me alle har både vonde og gode dagar, det er heilt normalt. Dette budskaper er kanskje ekstra aktuelt for ungdom nå, med vellykka press frå sosiale medier der ein kan sammenligne seg med heile verden. Visa har et godt budskap til oss i dag også, det er lov å gråte, det er lov å være glad, slik er livet. *Lyset og skuggen er syskjen på jorda*. Teksten får tydeleg fram at me som menneskje er like mykje verdt, men me som bur i Norge er ekstra heldige - *Bare tel slutt er vi jamsis og like, vegen er lystig og vegen er vrang*. *Danse mi vise – gråte min sang!*

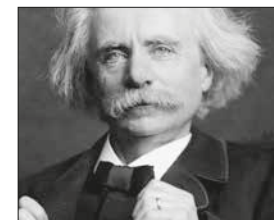
Livstrua bryt gjennom tele og tvang.....

Sanghelsing i dur og moll frå Forsangar Jorid.

Fredag 15. juni 2018 kl. 19.00 på Nes menighetshus

EDVARD GRIEG – 175 ÅR

15. juni er det 175 år siden komponisten Edvard Grieg ble født. Det blir feiret med konsert på Nes menighetshus

Edvard Grieg.

Medvirkende:

Janne Brudvik Villa (klaver)

Lise Mette Møllerbråten (sang)

Marit Berge (sang)

Billetter kr. 200,-

Edvard Grieg ble født 15.juni 1843 i Bergen. Han var gift med sangerinnen Nina Hagerup, og hun ble en stor inspirasjon for hans sangproduksjon. Grieg skrev ca. 140 sanger. Han skriver i et brev fra 1900:

Medvirkende: Janne Brudvik Villa, piano, Lise Mette Møllerbråten og Marit Berge, sang.

«Romansen spiller en framtreddende rolle i min produksjon fordi jeg en gang i mitt liv var genial! Genialiteten var kjærlighet. Jeg elsket en ung pike med en vidunderlig stemme og foredrag. Hun ble min hustru og sanne interpret av mine sanger.»

Grieg satte musikk til tekster av mange kjente diktere. Sangene rommer et liv med glede, sorg, sinne, stolthet og kjærlighet. I denne konserten får dere blant annet høre sanger fra Haugtussa av Arne Garborg, Peer Gynt av Henrik Ibsen og Fiskerjenten av Bjørnstjerne Bjørnson. Dere får også høre tre av de seks Ibsensangene som handler om kjærlighetslengsel, og vuggesangen som ble skrevet i forbindelse med at Griegs datter Alexandra ble født.

Norge har det høyeste antall boligbranner i verden.

4 av 10 branner har elektrisk årsak. Dette kan du gjøre noe med!

Nytt sikringsskap

- uten å bytte skapet!

Med vår rehabiliteringspakke kan du enkelt oppgradere både utsiden og innsiden av ditt eksisterende sikringskap. På kort tid får du et skap som er nytt og moderne.

Ferdig montert kun kr. **9.900,-**

1 stk hovedsikring, 1 stk overspenningsvern og 10 stk jordfeilautomater (enfas/2P).

Dette er komplett med arbeid og materiell. Ingen skjulte kostnader!

Ta kontakt med oss i dag!

Tlf: 35 06 10 00 - telemark@elektropluss.no - www.elektropluss.no

RØRLEGGERMESTER A/S HELGE KISFOSS

Telefon: 995 15 155

RØRLEGGEROPPDRA I SAUHERAD, BØ OG NOTODDEN

- * VI TOTAL-FORNYER DERES BAD
- * SERVICE PÅ RØR OG ARMATUR
- * BRØNNPUMPER MED UTSTYR
- * AVLØPS RENSEANLEGG
- * VARMEANLEGG

TA GJERNE KONTAKT FOR TILBUD!

Klinikk
ANGELICA
SINENSIS

- Klassisk akupunktur
- Triggerpunktbehandling
- IMS (Intramuskulær stimulering)

MEDELEM AV
● AKUPUNKTURFORENINGEN
www.akupunktur.no

Bøgata 28, 3800 Bø // Tlf. 473 96 166

Ordlaus orden

Bakanfor skogane ein stad
på dei vide myrane
ligg ei bringe og varmar egg
Ligg still i vinddrag og sno
i eitt med fargane ikring

Liv Holtskog

i diktsamlinga *Månen veit ikkje at han lyser* (1990)

Stell av PLANTEKASSER

Mange har skaffet seg plante-kasser til gravstedene, andre vurderer kanskje å kjøpe. Jens Findal har ansvaret for blomsterstellet på kirkegårdene i Sauherad. Han understreker at det er noen ting man bør passe på ved slike kasser. Hver vår bør man ta kassa opp, tømme den for vann og fylle på nytt. Gammelt, surt og råttent vann gir ikke fine blomster. Likedan bør man bytte veike, - filtbandet som fra vannet opp fra vannkassa og til jorda i blomsterkassa. Nye veiker kan man få kjøpt av kirketjenerne, eller hos Jens. (kr.20,-). Det siste er at man også bør bytte jorda i kassen. Ny jord er en god forebygging mot å få sykdom på blomstene.

Jens Findal anbefaler at man bytter vann, veike og jord i plantekassene.

Gvarv turlag

TURPROGRAM 2018

www.gvarvturlag.net

Kveldsturar

- Onsdag 18. april - Oterholt* – Bøelva.
Lett tur Avreise fra Gvarv stasjon kl. 18.00
- Onsdag 25. april - Tveitanhola* – Hjuksebo
Lett tur Avreise fra Gvarv stasjon kl. 18.00
- Onsdag 2. mai - Hestefjell* – Landsmarka
Middels tur Avreise fra Gvarv stasjon kl. 18.00
- Onsdag 9. mai - Hørte, husmannspl og industri*
Lett tur Avreise fra Gvarv stasjon kl. 18.00
- Onsdag 16. mai - Perskott* – Skåråfjell
Middels tur Avreise fra Gvarv stasjon kl. 18.00
- Onsdag 23. mai - Forberg* – Bruskor (Bø)
Bratt tur Avreise fra Gvarv stasjon kl. 18.00
- Onsdag 30. mai - Poltinutane* – Skåråfjell
Bratte parti, middels tur Avreise fra Gvarv stasjon kl. 18.00
- Onsdag 6. juni - Årnes Gangsjø*
Lett tur (ca. 6 km) Avreise fra Gvarv stasjon kl. 18.00
- Tyrsdag 19. juni - Valjuvhola* – Valjuvnatten Lifjell
Bratt og krevande tur Avreise fra Gvarv stasjon kl. 17.15
- Lørdag 23. juni, St. Hansaften* - Dyrud Damtjønn
Styret fyrer opp grillar og bål. De må ha med eigen mat og drikke.
- Onsdag 8. august - Kåfjellåsen* – Notodden
Middels tur Avreise fra Gvarv stasjon kl. 17.00
- Onsdag 15. august - Nordbygda* – Børtehytta Breisås
Middels tur Avreise fra Gvarv stasjon kl. 17.00
- Onsdag 22. august - Vesle Sulukoll rundt*
Bratte parti Avreise fra Gvarv stasjon kl. 17.00
- Onsdag 29. august - Laug (Holteheia)* – Krotkjønn
Lett tur Avreise fra Gvarv stasjon kl. 17.00
- Onsdag 5. september - Tveiten* – Maskatstulen Skåråfjell
Bratt siste del Avreise fra Gvarv stasjon kl. 17.00

Dagsturar

- Søndag 6. mai - Årnes-Einlifj.-Bjørnlikoll-Sulukoll*
Bratt parti opp Einlifj. -I alt ca. 8 km. Avreise fra Gvarv stasjon kl. 10.00
- Mandag 21. mai – 2. pinsedag - Pilegrimasvandring Nes – Bø*
Se Helsing nr. 4 – 2018
- Søndag 27. mai - Breiset- Sveinsbu*
Lett skogsterreng- lang tur. Avreise fra Gvarv stasjon kl. 10.00
- Søndag 3. juni - Bråkånsrud-Nysefjell- Haukvikseterfjell*
Rundtur, ca. 10 km. Avreise fra Gvarv stasjon kl. 10.00
- Søndag 17. juni - Rundtur: Roheim-Rennetj.-Maskat*
Lang tur- enkelte tunge parti. Avreise fra Gvarv stasjon kl. 10.00
- 4. – 5. august - Helgetur til Skinnarbu?*
Ved stor nok interesse.
Meld ifra til Oddvar før 1. juli på tlf: 97 75 08 63, om du kunne tenkt deg å være med. Bindande påmelding innan 20. juli.
- Søndag 19. august - Bråkånsrud - Svartefjell*
Lett stigning. Enkelte bratte parti. Avreise fra Gvarv stasjon kl. 10.00
- Søndag 2. september - Jønnebu- Oksladalen- Skrubbelinuten- Glekse*
Bratte parti, middels lang tur. Avreise fra Gvarv stasjon kl. 10.00
- Søndag 2. desember – 1. søndag i advent - Julelogg på Dyrud Damtjønn.*
Servering frå 11.00 til 14.00

Nytt advokatfirma i Bø!

ADVOKATENE

Kåsa & Nilsen

Tlf. 35 95 35 00
telemarksadvokatene.no

Gvarv og Gunheim Misjonsforening

har møte på Nes Menighetshus:

Mandag 9. april kl. 18.00

Mandag 7. mai kl. 18.00

Mandag 4. juni kl. 18.00.

Du er hjarteleg velkommen!

Du er velkommen til SUNDS BEDEHUS

Sangkveld

Fredag 13. april

Fredag 11. mai

Fredag 8. juni

På sangkveldene er det andakt, mye sang og musikk, kaffe og kaker og åresalg. Sangkveldene starter kl. 19.00.

*Evangelievennene og Sunds Normisjon
ønsker alle velkommen!*

TAKSERING

Tenker du på salg, kjøp eller refinansiering av eiendom?

Kontakt oss for en seriøs og rask levering.

Type eiendommer: Bolig, fritid, forretning, landbruk og tomter.

Kontor: 35 95 65 00 • Mobil 907 84 247 • E-post: oddvard@byggogtakst.no • Hjemmeside: www.byggogtakst.no

Stor Gla` sangkveld på Solhaug menighetshus i Lunde Fredag 13. april 2018 kl. 19 får Solhaug besøk av country-gospel sanggruppa «Vi 3» fra Østfold

«Vi 3» består av Asbjørn Melby, (fra Rakkestad) på bassgitar, Jan Pihlstrøm, (fra Halden) sologitar og sang, Vidar Nilsen, (fra Halden) kompgitar og sang.

De har sunget sammen i flere år og holder konserter og sangkvelder, samt «venner/venners»-fester med mer.

Gjennom sangen og musikken ønsker de å formidle Guds kjærlighet, nåden og friheten.

Vi gleder oss til å høre gitarspill og sang på høyt nivå, mye country gospel og «Shadows-inspirert» instrumentale innslag.

Friske allsanger med Gunnar Ajer ved pianoet.

Hyggelig sosialt samvær rundt småbordene. Vi serverer suppe, kaffe og kaker.

Gratis inngang, men det vil bli tatt opp en kollekt!

Håper på fullt hus der alle er velkomne!

Lunde og Flåbygd sokneråd står som arrangør.

Låmir

På snjodekt skare sett` eg låm
som lite syns,
som lite rita mine spor
og viste leia der eg for.

Ho fauk kje` att i vind og ver.
Di meir det bles,
di meire opphøgd blei ho gjort,
når snjoen kringom føyka bort.

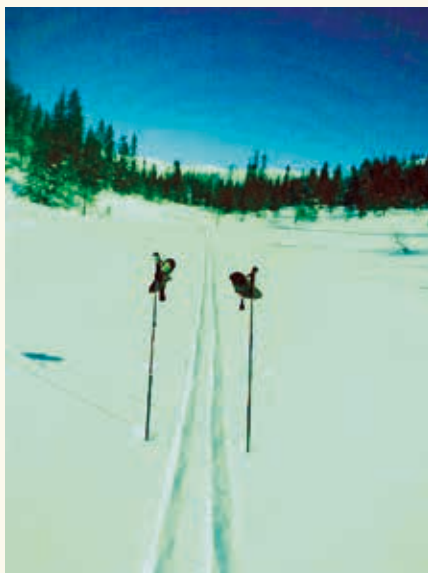
Ho skein den låmi likevel,
som sølvband blankt
i soljos over viddi vid,
og framleis stend ho låmi mi

som einast far som er å sjå
i snjokvitt fjell.
Når snjoen elles bråna bort
så minka ikkje låmi fort.

Eg for der og ein annan gong
i nysno laus.
Da sett` eg djup og tyd`leg låm,
men brått ein dag som vinden kom
fauk heile låmi att.....

Jon Ingebretsen

frå diktsamlinga «Naturen og eg»

Kjernehuset
Mat-og
aktivitetshus

Kafé med lokallaga mat
Hyggeleg møteplass

Tys 11-15, ons+fre 10-15, sun 12-18
Sundagsmiddag
Møte og selskapslokale
Catering i Midt-Telemark

Tilbod for lag/organisasjonar:
Trivelege møtelokale m/utstyr
Kaffi og kaker med bufféserving
God pakkepris

Kontakt Aslaug G Åmes 48185702

Sauherad og Nes Pensjonistlag

Referat fra årsmøtet den 15. februar 2018.

Årsmøtet for driftsåret 2017 ble avviklet på Furuheim bo- og aktivitetssenter torsdag 15. februar. Det var 32 fram møte som gjennomførte et tradisjonelt årsmøte med 1 minutt stillhet for de som hadde gått bort siden forrige årsmøte. I årsmeldingen kunne sekretæren vise til et aktivt år med medlemsmøter hver tredje torsdag i tidsrommet januar – mai og september-desember. Ett møte ble avlyst på grunn av dødsfall og ett ekstra møte ble holdt på Sunds gamle skole. Medlemstallet var 99 ved årsslutt.

Økonomien er ikke på det beste, men med stor frivillig innsats klarer laget å innfri sine forpliktelser og sørge for både god servering og underholdning på møtene.

Laget har representanter i eldrerådet, helsekontakt og deltar på samlinger og årsmøter for fylkeslaget. Det har lyktes å få tillitsvalgte til å fortsette driften.

Følgende valg ble gjennomført ved akklamasjon:

Leder	Mary Veamyhr	Gjenvalg ett år.
Nestleder	Torbjørn Omholt	Gjenvalg to år.
Kasserer	Ingebjørg Moen	Ny, valgt for to år.
Sekretær	Thorleif Søreid	Gjenvalg to år.
Styremedlem	Rønnaug Torsholt	Gjenvalg to år.
Styremedlem	Dordi Dalen	Valgt for to år.
Varamedlem	Sigrunn Tjønn	Ny, valgt for to år.

Kjøkkenansvarlig	Rønnaug Torsholt, leder.
Kjøkkenhjelp	Mary Veamyhr, Ingebjørg Moen.
Turkomité	Styret, Mary Veamyhr leder.
Regnskap	Thorleif Søreid (ikke på valg.)
Revisorer	Einar Kolbu og Oddvar Fjellheim, begge gjenvalg.
Valgkomité	Gunlaug Hem, Annie Kolbu, begge gjenvalg.

Thorleif/sekretær.

Protokoll fra årsmøtet 2018

onsdag 14. februar 2018 kl. 18.00 på Gunheim skule, Gvarv

Elvind ønsket velkommen og presenterte kveldens foredragsholder Øystein Rian

Sak 1. Innkalling og sakliste ble godkjent.

Sak 2. Som møteleder ble Elvind Lønheim valgt. Ole Thor Ripegutu ble valgt som sekretær.

Sak 3. Det var 40 til stede, derav 28 medlemmer.

Sak 4. Ingen innkomne forslag.

Sak 5. Årsmeldingen for 2017 ble godkjent og vedtatt uten merknader.

Sak 6. Revidert regnskap for 2017 ble godkjent og vedtatt.

Sak 7. Arbeidsprogrammet for 2018 ble vist på skjermen og kommentert. Programmet blir som vanlig arbeidet videre med på styremøtene. Budsjettet ble lagt fram og godkjent.

Sak 8. Valg. Valgnevnda v/Torstein kom med følgende innstilling:

1. Nytt styremedlem Kirsti Hegna etter Ashjørn Dyrud
2. Nytt varamedlem Birgit Norendal for 2 år etter Sveinung Lindtveit
3. Gjenvalg av styremedlem Toril Knutson
4. Styremedlemmene Ole Thor Ripegutu, Peder Rekkedal, Nils Olav Haugen og Elvind Lønheim var ikke på valg

Styret for 2018 blir:

Elvind Lønheim, leder for 1 år
Styremedlemmer: Ole Thor Ripegutu, Peder Rekkedal, Kirsti Hegna,
Toril Knutson og Nils Olav Haugen

Varamedlem: Birgit Norendal

Ashjørn Dyrud ønsket å tre ut av styret. Han ble takket med gode ord og blomsterbukett.

Revisorer/Valgnevnd: Torstein Fosstveit

Torstein Fosstveit er representant til styret for Lokalhistorisk arkiv.

I pausa ble det servert flere kaker til kaffien. Dette ble godt organisert av Gunheim Vel.

Deretter overlot Elvind ordet til Øystein Rian, professor emeritus UiO.

Han holdt et meget interessant foredrag om lange linjer i Sauherads historie med utgangspunkt i den store fortellingen om Telemark. Øystein Rian er ein nestor i historiefaget i Norge med ei lang karriere som forskar og forfattar. Han var tilsett ved Høgskulen i Bø frå 1977-1993 og deretter ved Universitetet i Oslo 1993-2014. Øystein Rian var redaktør for 1. bind av Telemarks historie, og har skrive både innleingskapitlet "Landet i mellom" og om perioden 1500-1814.

Kl. 21.15 Avslutning og ønske om vel hjem.

Elvind Lønheim
Møteleder

Ole Thor Ripegutu
Sekretær

Konfirmanter på studietur til Estland Sterke opplevelser

Fra 7. til 12. mars var konfirmantene Saamund, Linnea, Ida-Emilie, Jostein og Sara på tur til Estland. Reiseleder var diakon Ivar. De besøkte vennskapsmenigheten i Viljandi, barnehjemmet i Peeteli kirke i Tallinn og menigheten i bydelen Mustamae, også det i Tallinn. Konfirmantene har i mange år samlet inn penger til den sosial og diakonale virksomheten som drives i Peeteli-kirka. Mati Sinisaar, leder for dette arbeidet, understreket over for konfirman-ten at det betyr mye for dem å ha venner i Sauherad.

Skolebesøk på Jacobsoni skole i Viljandi. Ikke noe i veg med kontakten.

Skolebesøk

På torsdag var vi på besøk på Jacobsoni skole i Viljandi. Der møtte vi Enna som er læreren til klassen vi besøkte. Det første vi gjorde da vi kom var å introdusere oss for klassen og si hvorfor vi var på tur i Estland. Så ble vi delt inn i fem grupper og fikk forskjellige oppgaver som vi

skulle gjøre.

Den første oppgaven vi fikk var en bunke med masse spørsmål som vi skulle svare på. Noen spørsmål var enkle å svare på, mens andre fikk deg til å tenke litt mer. Den neste oppgaven var to ark som handlet om likheter og forskjeller mellom Norge og Estland. På den første si-

Saamund (i rød genser) lot seg imponere over skolens premiesamling.

I Estland kan man finne husker av mange slag. Denne står i gamlebyen i Viljandi.

Et nesten ikke oppstilt bilde i gamlebyen i Viljandi.

På innsjøen i Viljandi var det laget en stor skøytebane, og hotellet lånte ut skøyter.

På ungdomskvelden i Johannes-kirka i Viljandi fortalte konfirmantene om livet i Norge.

den skrev vi ned ti fakta om de to landene som vi så på en YouTube-video. På den andre siden skulle vi svare på spørsmål om skolen i Estland og i Norge og sammenligne dem. Mye var likt, men det var også mye som var helt annerledes der. For eksempel så har ikke alderen noe å si om hvilken klasse du går i. Hvert år må de bestå eksamen for å komme opp i neste klasse, hvis ikke må de gå året om igjen.

Da vi var ferdige med oppgavene gikk vi på omvisning rundt i skolen med gruppa vår. Selve skolen var veldig stor og så utrolig fin ut. Istedenfor at alle hadde hver sin knagg utenfor klasserommet, hadde de et eget rom i kjelleren hvor alle hang fra seg jakkene og satte sko. De hadde også mye dekorasjoner på veggene som var lagd av elevene eller omhandlet skolen.

Vi syntes det var veldig spennende og gøy å få besøke skolen, og det var en fin opplevelse.

Sara Elise

Ungdomskveld

Jeg ble vist rundt i skolen og fikk vite litt om historien til Estland og skolen. Etterpå dro vi til kantina og svarte på et ark vi fikk om forskjellen mellom skolene i Estland og Norge. Da vi hadde svart på spørsmålene skulle vi dra.

Etter vi kom tilbake til hotellet sto vi på skøyter som vi fikk låne på hotellet gratis. Jeg fant de perfekte skøytene og Ivar kom og tok bilder

av oss mens vi skøyta.

Etterpå var vi på en «ungdomskveld» med to andre ungdommer og resten var voksne. Vi spiste pizza og etterpå holdt vi en «tale» om forskjellige ting ungdommer gjør i Sauherad i ferien, på fritiden, litt om kommunen, skolen og samfunnet i klassa, og hvordan det er å være konfirmant. Etter talene dro vi til bilen og kjørte til Roundrobin ou (bowling). Jeg tapte første runde og fikk dobbel strike på andre runde, - og tapte. Det var en spesiell kjegle som var rød og hvis du fikk strike viss den var forrest så fikk du en gratis drink (ikke hvis du ikke var over 18 år, da fikk du en kjærlighet på pinne og en juice). Saamund var den som greide det.

Jostein

Peeteli

Vi var med på å pakke og dele ut matposer på Estlands-turen. Vi kom til Peetei-kirka klokken 12.00. Der ble vi konfirmantene møtt av en veldig hyggelig dame som snakket engelsk. Hun tok oss med til en slitt garasje utenfor kirken, den var stappfull med mat og bleier, masse av det fra norske produsenter. Det var et stort engasjement i nabolaget og i kirken. Det kom nemlig to gutter fra barnehjemmet i Peeteli-kirken, sammen med en dame fra nabolaget som ville hjelpe. Det fikk de selvfølgelig lov til. Guttene fra barnehjemmet måtte snø på plassen utenfor mens damen var med å pak-

ke, de sto på skikkelig alle sammen.

Folk begynte å komme, og vi begynte å dele ut. Noe av dem hadde ikke tenner, og slitte klær hadde de, mens andre hadde akkurat like klær som oss. De var veldig greie og utadvante alle sammen. Å dele ut matposene tok lang tid fordi alle ville prate med den hyggelige damen og oss, det var veldig gøy. Å se alle bli så glade over å ha fått matposen sin var fantastisk moro.

Da alle hadde fått matposen sin skulle vi til en familie og gi en matposen hos dem. Vi kom til det som en gang var en gul blokk. Men som nå var mer hvit-gul. Inni huset var

det veldig dårlig standard. Det var hull og tagging på veggene og trapene var av betong med små hull overalt. Mati, som var «guiden» vår, banket mange ganger på døren. Til slutt kom det en dame, litt eldre. Hun slapp oss inn i tremannsleiligheten på ni kvadratmeter. Ja, ni kvadratmeter! Et kjøkken, en do, og en køyeseng var trøkt inn i leiligheten. Vi hilste før vi gav henne matposen sin. Mati og hun snakket litt på estisk før Ivar snakket litt med en gutt som heter Maxim. Det var tøft å se at noen faktisk bor i sånne forhold.

Saamund

Det ble noe kø utenfor garasjen under utdelinga.

Ungdomskvelden ble avsluttet med bowling.

Skøyting og burger

På lørdag 10. mars var vi på skøyter i «Jetti skating hall» med barna fra Peeteli-kirka. Vi møtte de først utenfor skøytehallen, og siden vi kom litt før tiden så måtte vi vente ca. 5 minutter før noen kom og låste opp for oss. Dermed storma vi alle inn for å få tak i riktig størrelse på skøytene. Det tok litt tid, tror de ansatte ble overrasket over at cirka 30 barn kom

Konfirmantene pakket vel 50 matposer i garasjen i Peeteli-kirka i Tallinn.

samtidig for å få tak i skøyter. Etter at vi fikk på skøytene så gikk alle ut på isen. Det så ut som om alle koste seg og smilte, selv om det ble noen knall og fall så reiste de seg opp igjen og fortsatte. Vi skøyta sammen på rekke og holdt fast i hverandre, det var veldig gøy.

Etter vi hadde stått på skøyter i rundt halvannen time så dro vi på Hesburger for å spise mat. Hesburger er en finsk burgerkjede. De bestilte det samme til alle sammen, og det var kjempe godt. Menyen besto av en burger, en boks med pommes frites og en valgfri drikke. Det så ut som alle koste seg og likte maten, jeg snudde meg et par ganger for å se meg rundt, og alle smilte og snakka sammen. Tror de som jobba der fikk et lite sjokk da cirka 30 personer kom inn for å bestille mat, det var litt av et styr på kjøkkenet kan jeg

tenke meg. Det var en fin dag som jeg ikke kommer til å glemme.

Linnea

Mustamae

På lørdag skulle vi dra til en type kjellerkirke i Mustamae. Jeg visste ikke helt hva jeg skulle forvente, for jeg hadde blitt så overrasket over andre ting som vi hadde gjort, men jeg visste det kom til å bli bra.

Da vi kom dit var det mange ungdommer på våres alder. Det var ikke særlig stort der, og jeg ble veldig overrasket over at dette var en kirke. Heldigvis blir det bygd en ny kirke som vil bli ferdig på slutten av året, som vi besøkte dagen etterpå. På ungdomskvelden sang vi, hadde litt forskjellige leker og vi hadde en litt spesiell og vanskelig oppgave.

Matposen sikrer mat til familien i kommende uke.

Mati forteller om bakgrunnen for barnehjemmet. For vel 20 år siden så det at det var mange barn i lokalmiljøet som hadde en svært vanskelig livssituasjon.

Alle barna på barnehjemmet må gå på skole, og hver ettermiddag er det leksetid for alle.

På veg til familiebesøk. Leder av barnehjemmet Mati Sinisaar til høyre.

Barnehjemmet har nå fått sitt eget treningskjøkken. Denne kvelden var det pizza på menyen.

Melena, i midten, bor sammen med bestemor og tre søsken i den lille leiligheten.

Vi skulle dele oss, og være med hver vår ester. Da fikk vi et ark og blyanter, og i oppgave om å skrive/ beskrive, eller tegne en kristen. Det ble mye snakk og refleksjon om hvordan kristne er, og hvordan vi blir tolket. Jeg fikk et ganske stort og annerledes innblikk om hvordan det er å være en del av kirken og å være kristen. Jeg lærte masse den kvelden blant annet om at det kan være både positivt og negativt i det å være kristen. Som i at mange tror at vi ikke kan det gøy for det kan være synd, at vi dømmer andre og at det kan være et negativt kvinnesyn i kristendommen. Jeg tror jeg aldri har tenkt så mye på lenge, og det fikk meg virkelig til å bli mere interessert i å lære mer. Kvelden var veldig hyggelig og jeg og vi andre konfirmantene koste oss masse, den minte meg også veldig om tGif, bare at her var det mer planlagt og et program vi fulgte. Vi ble også kjent med mange nye men-

nesker som var utrolig interessante å høre på. Senere den kvelden dro vi på en restaurant sammen med tre andre fra ungdomskvelden. Det var veldig sosialt og koselig.

På søndag dro vi får å besøke den nye kirken som er under oppbygging. Dette bygget er det blant annet Tallinn kommune som har investert i, men det er ikke bare en kirke. Dette skal være et sted for alle sammen. Her skal det være en barnehage, samlingsrom, kontorer og noen typer soverom. Soverommene er for frivillige jobbere eller som et akuttrom for folk som kanskje nettopp har kommet ut av fengsel, og trenger et sted å bo. Det er veldig moderne med spesielt design og kan nesten se ut som en stor skate-rampe. Jeg synes det var veldig rart å se den kirken, for når jeg hører ordet kirke, tenker jeg at den er 600 år gammel eller mer, og at den er høy og hvit. Sånn som de to kirkene vi

Glimrende og svært smakfullt resultat!

har i Sauherad. I det nye bygget skal det være tre etasjer, 250 plasser og spiseplass til ca. 40 stk. Vi ble helt utrolig overrasket da vi kom inn, for det var kjempesvært. Det var trapper her og der og det var ofte jeg stilte meg selv spørsmålet «vent, har vi vært her før eller, hvor er vi nå?». Jeg tror det kommer til å bli veldig fint der, og jeg gleder meg til å se resultatet når det blir ferdig

Etter vi var ferdig å se den nye kirken dro vi til kirken i Mustamae

for å dra på søndagskole, og for å se en gudstjeneste. Det var mange flere barn her, og vi fikk ganske god kontakt. Jeg likte søndagsskolen veldig godt for jeg lærte nye historier og ble kjent med enda nye mennesker. Jeg ble med på gjemsel, spille litt spill på mobilen og bare leke og tulle. Jeg er fortsatt overrasket og synes det er veldig kult at vi skjønte hverandre selv om vi ikke snakket samme språk og faktisk klarte å kommunisere. Jeg ble veldig glad i de barna

Fotballspill er et glimrende utgangspunkt for å bli kjent med hverandre.

UNO også.

og synes det var utrolig trist å dra fra dem, men jeg skal prøve å holde kontakten med noen av dem hvert fall.

Gudstjenesten vi var på var veldig spesiell og fin. Jeg hadde gledet meg veldig til gudstjenesten for jeg synes det er så fint og rolig. At jeg

kan ta en liten pause når jeg er i kirka. Gudstjenesten var ikke så veldig annerledes enn i Norge, men det var noe som ikke var helt likt. For eksempel som at vi skulle gå rundt i rommet og ta hverandre i hånden og si «Guds fred». Det var en ganske lang preken, men det var nok fordi det ble oversatt til engelsk også, noe som egentlig ikke gjorde noe. Jeg

synes denne turen har vært utrolig opplevelserikt og minneverdig og jeg har lært masse. Jeg ble så glad når jeg så mange glade ansikter som når vi blant annet dro på skøyter i skøytehallen, og spiste burger etterpå. Jeg kommer aldri til å glemme denne turen.

Ida-Emilie

Dronninger på isen!

Lang, lang rekke på skøytebanen.

Forsøstring.

Den nye kirka i Mustamäe er et imponerende bygg. Ekstra imponerende er det at det er en liten menighet med vel 100 medlemmer som reiser kirka.

Søndagsskolesamlinga i Mustamäe ble startet med en liten korøvelse. Laura var dirigent.

Maten på Hesburger var svært populær.

Maris, som har vært med på konfirmantleir i Sauherad flere ganger, er søndags-skolelærer i Mustamae.

Ida-Emilie leste en av Bibelteksten i gudstjenesten i Mustamae. Bak står presten Tiina Klement.

Litt turister fikk konfirmantene også tid til å være. Dette er ved nasjonalmonumentet i gamlebyen i Tallinn. Estland feirer i år at det er 100 år siden de fikk sin frihet første gang i 1918.

Tøffe jenter smaker på en estisk nasjonalrett: kama. Det er surmelk med en kornblanding og syltetøy.

fra bygdene våre

Neste nummer av Helsing

Neste nummer av Helsing kommer ut ca. 2. mai 2018. Stoff til bladet må være levert til redaksjonen innen 17. april. Husk info om 17. mai-arrangementet.

Stoff kan sendes til: Helsing,

Kirkekontoret
Postboks 4, 3834 Gvarv
eller på e-post:
ivar@sauherad.kyrkja.no

Sommerutgaven (nr. 5 - 2018)

ca. 6. juni.
(Stoff må vær innlevert 24. mai)

Hvor er dette:

Bilde på side 184

Rett svar er **Bergheim**
(gnr. 46, bnr13) på Klevarsida.

Eigedomen var på ca. 17 mål dyrka, ca. 10 mål hamn (nå dels attvaksen med skog), nokre frå mål skog og ca. 1 mål frukthage. Yttergrensene er Klesvaråa i nord, Lommerud u. Klevar i aust, Nordre Klevar i sud, Nedre Klevar og Åsen i sud og vest. Bergheim ligg nokså høgt og nær innunder Kringsås. Mesteparten av den dyrka jorda er flatlendt leirmold. Husdyr var som regel 3 kyr, hest, eit par grisar og 30-40 høns til kring 1960.

Namn i inn- og utmarka: Tråekra, Maurekra (i hamna), Svarthøl, Klemma og Kåsafossen i Klevaråa. Hetrås er ein skogkledd ås med dyrka mark rundt heile åsen. Hetrås ligg på grensa mot Klevar i sud. Kula er namnet på ein bergknaus som før var ein samlingsstad med fint utsyn.

Våningshuset er gammalt, men blei tilbygd i 1935. Fjøset er frå 1924 og lugo frå 1939. Stabburet er gammalt, medan eldhuset er borte.

Bearlaget var Åsen, Lommerud og Klevar-gradane. Det er ikkje slutt med sending. Dugnad blei det stort sett slutt med etter 1945. Ein kvernstein til handkvern blei funnen kring 1960.

Slektens gang

Døde

7. mars:

Dag Sverre Olsen

f. 1942

Holtanklinikken AS

Folkestadvegen 12, 3802 Bø

Tannleger - Tannpleiere - Spesialister

- Generell tannbehandling og avansert kirurgi
- Spesialistteam i tannkjøtt sykdommer
- Tannimplantat og implantatprotetikk utføres med stønad fra HELFO
- Ingen henvisning for å komme til spesialister

Tlf: 35 06 10 50

Menighetsblad utgitt av Sauherad og Nes sokneråd.

Helsing til Sauherad og Nes

E-post: ivar@sauherad.kyrkja.no

Redaktør: Soknediakon Ivar Solbu.

Bankgiro: 2675 51 18949

<http://www.helsing.no>

Caspersens Trykkeri AS, Vikersund.

Kyrkjeverje

Trond Magnus Haugen
Tlf. 938 55 504
trond@sauherad.kyrkja.no

Kyrkjetener

Anders Høibø
Tlf. 909 40 728
anders@sauherad.kyrkja.no

Sokneprest

Anne-Inger Lunner
Tlf. 480 61 672
anne-inger@sauherad.kyrkja.no

Kyrkjetenar

Kjetil Nyhus
Tlf. 951 74 938
kjetil@sauherad.kyrkja.no

Diakon

Ivar Solbu
Tlf. 932 85 202
ivar@sauherad.kyrkja.no

Trosopplærer

Anne Gjora
Tlf 922 43 880
anne@sauherad.kyrkja.no

Kantor

Bruno Hageman
Tlf. 948 55 033
bruno@sauherad.kyrkja.no

Sauherad og Nes sokneråd

Leiar
Anlaug Jorunn Bergan
Tlf. 990 19 462
lillilb@hotmail.com

DEN NORSKE KYRKJA

Sauherad og Nes sokn

Besøksadresse:

Nes menighetshus, underetasjen
Holmenvegen 46
3810 Gvarv

Postadresse:

Postboks 4
3834 Gvarv

Telefon: 35 10 11 20

Epost: post@sauherad.kyrkja.no
www.helsing.no

Kontonummer: 2675 20 38421

Gudstjenester i Sauherad og Nes

Søndag 25. mars 2018 – Palmesøndag
Matt 26, 6-13, Jes 56, 6-8, Rom 3, 21-26
Sauherad kirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Takkoffer til Det norske Bibelselskap. (Husk å stille klokka en time fram).

Torsdag 29. mars 2018 – Skjærtorsdag
Luk 22, 14-23, Jes 31, 31-34, Hebr 10, 19-25
Nes kyrkje kl. 19.00: Gudstjeneste med nattverd.

Fredag 30. mars 2018 – Langfredag
Joh 18, 1 – 19,42
Nes kyrkje kl. 11.00: Pasjonsgudstjeneste med lesning av Jesu lidelseshistorie.

Søndag 1. april 2018 – Påskedag
Matt 28, 1-10, Jes 52, 7-10, Rom 14, 7-9
Nes kyrkje kl. 08.00: Morgensang.
Sauherad kirke kl. 11.00: Festgudstjeneste. Takkoffer til menighetsarbeidet.

Søndag 8. april 2018 – 2. søndag i påsketida
Joh 21, 15-19, Jer 31, 1-6, I Joh 5, 1-5
Nes kyrkje kl. 11.00: Gudstjeneste. Takkoffer til IKO.

Tirsdag 10. april 2018
Nes kyrkje kl. 21.00: Kveldsbønn med sang fra Middelalderen.

Søndag 15. april 2018 – 3. søndag i påsketida
Joh 10, 1-10, Esek 34, 23-31, Hebr 13, 20-21
Sauherad kirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Takkoffer til Normisjon Telemark.

Søndag 22. april 2018 – 4. søndag i påsketida
Joh 13, 30-35, Jes 43, 16-21, Åp 2, 1-7
Nes menighetshus kl. 17.00: G17. Menighetens storsamling med gudstjeneste og kveldsmat. Søndagsskole. Takkoffer til Norsk Søndagsskoleforbund.

Søndag 29. april 2018 – 5. søndag i påsketida
Luk 13, 18-21, I Kong 17, 8-16, Rom 12, 1-3
Nes kyrkje kl. 11.00: Gudstjeneste. Skattejakt for 6-åringene. Takkoffer til menighetens barne- og ungdomsarbeid.

Onsdag 2. mai 2018
Nes kyrkje kl. 18.00: Temagudstjeneste med konfirmanterne. Takkoffer til menighetens barne- og ungdomsarbeid.

Lørdag 5. mai 2018 – 6. lørdag i påsketida
Matt 7, 7-12, Dan 9, 17-19, 3 Joh 11
Sauherad kirke kl. 11.00: Konfirmasjonsgudstjeneste. Takkoffer til Konfirmanternes Solidaritetsaksjons prosjekt i Peetelikirka i Tallinn.

Torsdag 10. mai 2018
– Kristi himmelfartsdag
Luk 24, 46-53, Dan 7, 13-14, Rom 10, 6-10
Sauherad kirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Takkoffer til Nes menighetshus.

Lørdag 12. mai 2018 – 7. lørdag i påsketida
Joh 3, 16-21, Sak 14, 6-9, Åp 21, 22-27
Nes kyrkje kl. 11.00 og kl. 13.00: Konfirmasjonsgudstjenester. Takkoffer til Konfirmanternes Solidaritetsaksjons prosjekt i Peetelikirka i Tallinn.

Torsdag 17. mai 2018 – Nasjonaldag
Matt 22, 17-22, I Krøn 29, 10-14, I Tim 2, 1-4
Nes kyrkje kl. 10.00: Gudstjeneste. Takkoffer til vennskapsmenigheten i Johanneskirka i Viljandi i Estland.

Med forbehold om at de tekstene som brukes i gudstjenestene, kan være andre enn de som er oppført i denne lista.

For ytterligere informasjon, se: www.helsing.no